Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 382
Marți 24 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

PLANUL DE PRODUCȚIE ȘI CONDIȚIILE LOCALE

Nu-i neapărat nevoie să fii mare specialist în ale agrotehnicii pentru ca să-ți dai seama de legătura care trebuie să existe între planul de producție pe de o parte, și condițiile locale de sol și climă pe de alta. Orice bun gospodar știe că un anumit teren favorizează cultura cerealelor mai mult decît pe a legumelor, că alt teren e potrivit pentru pomicultură, altul pentru plante tehnice etc. Un agricultor cu experiență mai știe că anumite plante pot să se dezvolte bine numai dacă au suficientă umezeală. Sînt culturi care rezistă relativ ușor la secetă. Sînt altele pe care uscăciunea le distruge. Ia încearcă să cultivi orez la munte. Nu dă nici un fel de rezultat. Dar ia cultivă-l jos, pe valea Ialomiței bunăoară. Ai să vezi cum scoți 3-4 și chiar 5000 kg. la hectar. Prin urmare, în alcătuirea planului de producție trebuie neapărat să se țină seama de condițiile locale de sol și de climă.

Se poate spune că, în linii mari, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Golășei, raionul Călmățui, își întocmește bine planul de producție. Așezarea ei la șes, într-un teren prielnic culturii cerealelor și creșterii animalelor a determinat caracterul agrozootehnic al acestei unități. Iar planul de producție oglindește destul de limpede acest caracter. Astfel, cerealele păioase ocupă 38 la sută din suprafața totală a gospodăriei. Pe 21 la sută se cultivă porumb. O întindere de aproape 17 la sută este rezervată anual culturilor de plante furajere. Iar pe restul se cultivă alte plante, cea mai mare parte prășitoare: floarea-soarelui, cartofi, fasole, zarzavaturi. Acest mod de repartizare a terenului nu numai că dă gospodăriei posibilitatea să-și satisfacă nevoile proprii de consum și valorificare, dar îi permite să facă și o rațională rotație a culturilor.

Fără îndoială însă că nu s-a ajuns nici ușor nici dintr-odată la structura de mai sus. Mai de mult, la Golășei nu se pomenea de grîu. Țăranii muncitori din partea locului obișnuiau să-și semene pămîntul numai cu porumb. Ici-colo, mai puneau și ceva orez. Dar altceva nimic. Porumbul le era destul și pentru ei, și pentru animalele pe care le creșteau. Firește că în astfel de condiții, solul — foarte bun de altfel, dar pe care nimeni nu se îngrijea să-l gunoiască — a ajuns să sărăcească în așa măsură încît rar se întîmpla ca cineva să recolteze peste tona de porumb la ha.

Îndemnul de a se ocupa de cultura grîului, de legumicultură și de alte plante „neobișnuite" pe la ei, a fost urmat cu destulă îndoială de colectiviștii din Golășei. „Pe pămîntul nostru grîul nu rodește" auzeai ici-colo voci. „O să vedeți la vară. N-o să scoatem nici sămînța. E pămînt sărac".

Sărac era, nici vorbă, dar putea fi refăcut. Și chiar a fost. Treptat pămîntul îngrășat cu bălegar și chimicale a ajuns să dea în mod obișnuit 1.400—2.000 kg. grîu la ha și 3.000 kg. porumb. În 1955, de pe 50 ha teren s-au recoltat 415.000 kg de porumb, ceea ce reprezintă o producție de 8.300 kg la ha. Iar în 1957, de pe 200 ha de grîu s-au scos cîte 2.200 kg la ha. Și dacă producția medie de grîu pe gospodărie n-a fost decît de 1.600 kg la ha, aceasta se datorește faptului că o solă de grîu însămînțat după floarea-soarelui n-a dat decît o producție de 1.340 kg la ha. După cum se vede, nu numai că terenul s-a dovedit favorabil grîului, dar au fost obținute producții neobișnuite în trecut la mai toate culturile cerealiere. Acest lucru i-a făcut pe oameni mai încrezători, mai îndrăzneți. Treptat, ei au introdus în planul de cultură al gospodăriei plante noi: legume, in, bumbac. Recent au început chiar să planteze pomi și vie. Pînă în prezent au și plantat viță nobilă pe 14 ha și au de gînd să mai planteze încă 46.

Cum era și firesc, îndeplinirea acestui judicios plan de cultură a influențat mult asupra creșterii și întăririi colectivei. An de an colectiviștii dobîndesc venituri tot mai mari în produse și în bani. Noi familii de întovărășiți, văzînd belșugul din casele colectiviștilor, au cerut primirea în gospodărie. Au crescut suprafața, numărul animalelor de muncă, al uneltelor. În același timp s-au creat și dezvoltat o serie de ramuri de producție noi, și în primul rînd sectorul zootehnic. Iar aceasta a făcut să crească și mai mult veniturile.

Foarte îmbucurător e faptul că gospodăria se ocupă cu deosebită grijă de menținerea și creșterea fertilității solului. De lucrul acesta se ocupă atît tehnicianul agronom Dumitru Drăgoi, cît și conducerea gospodăriei, ba chiar și unii brigadieri, ca Drăghici Stoica, Cristea Cazan etc. În fiecare an sînt îngrășate cu îngrășăminte naturale 56 ha. (atît gunoi produce anual sectorul zootehnic). Pe alte suprafețe se administrează importante cantități de îngrășăminte mi-

(Continuare în pag. 2-a)

1947 În cinstea 1957 ANIVERSĂRII REPUBLICII

Roadele bunei organizări

Însoțit de tov. Anton Tfardoclip, directorul S.M.T.-ului Tecuci din regiunea Galați, am vizitat zilele trecute atelierele și anexele stațiunii unde în prezent se execută reparația utilajului.

Trăgînd învățăminte din lipsurile anilor trecuți, în aplicarea metodei reparațiilor pe ansamble, conducerea stațiunii a dat acum o atenție deosebită organizării muncii. Astfel, cele 12 posturi de lucru au fost chibzuit amplasate. La conducerea posturilor cheie cum ar fi: pompele de injecție, motorașe pornire, linia de arbori, chiulase și rodaj, au fost repartizați mecanici cu o înaltă calificare profesională, printre care: Coman Dumitru, Donțu Andrei, Rotaru Dumitru, Ariton Constantin, Vandra Dumitru și alții.

Pentru a nu folosi numai piese de schimb noi de la baza de aprovizionare și totodată pentru a se grăbi ritmul lucrărilor, s-au luat măsuri pentru recondiționarea și fabricarea unui însemnat număr de repere.

Calitatea lucrului se controlează chiar pe parcurs de către mecanicul șef ajutat fiind de mecanicii Vandra Dumitru și Nicolae Stratulat, și în ultimă instanță de către comisia de recepție, care respinge orice lucrare necorespunzătoare.

— Din cele 71 tractoare pe care le reparăm în atelierul propriu, mi-a spus tov. Constantin Popescu, mecanicul șef al stațiunii, doar 7 tractoare le-am trimis la reparat la C. M. Tecuci. Pînă acum, în cinstea aniversării Republicii noastre dragi, am și reparat 15 tractoare, 28 pluguri, 5 semănători și 30 de grape.

L. ION

REPARAȚIA A FOST TERMINATĂ

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Hălăucești, regiunea Iași, se străduiesc să întîmpine cu cinste ziua de 30 Decembrie, obținînd succese cît mai de seamă la repararea utilajului. Iată-l în fotografia alăturată pe fruntașul în muncă Ignea Nicolae, mecanic de atelier, lucrînd la montajul general al unui tractor K.D.

În contul anului 1958

Antrenați în întrecerea socialistă, muncitorii, tehnicienii și inginerii Întreprinderii de reparații de utilaje și mecanice de pe lîngă Ministerul Agriculturii și Silviculturii au raportat că în cinstea celei de-a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne și-au îndeplinit planul global de producție pe întregul an. Astfel de la data de 14 decembrie 1957 ei lucrează în contul anului viitor.

ION ZAMFIRACHE
președintele comitetului de întreprindere

Se înfrumusețează comuna

În cinstea zilei de 30 Decembrie țăranii muncitori din comuna Sisești, raionul Turnu Severin, au renovat prin muncă voluntară căminul cultural. De asemenea ei au construit un pod de beton între comuna Sisești și satul Sisești de Sus și au ridicat prin autoimpunere un local de școală. Tot de curînd, în Sisești a fost construit un grajd comunal lung de 16 metri.

C. ALBIȘOR
corespondent

Îndemnul recoltelor mari

În raionul Negrești s-a terminat cooperativizarea

Membrii gospodăriilor agricole colective din raionul Negrești, regiunea Iași, au muncit anul acesta cu vrednicie și au obținut recolte bogate la hectar. De pildă, colectiviștii din Sofronești au recoltat în medie de pe 70 de hectare cultivate cu grîu, 1.800 kg la ha, iar de pe 45 ha cultivate cu porumb peste 3.000 kg la hectar. De asemenea, colectiviștii din Patricheni au dobîndit în acest an 2.476 kg porumb la ha, iar cei din Cuza Vodă peste 1.700 kg grîu la hectar. Și întovărășiții din comuna Scînteia au obținut 1.800 kg grîu la hectar.

Recoltele obținute în unitățile agricole din raion au constituit cel mai de seamă îndemn pentru țăranii muncitori individuali să se înscrie în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Organizațiile de partid din comună și sfaturile populare, au popularizat pe larg aceste succese și au organizat vizite ale țăranilor muncitori individuali la gospodăriile colective și acasă la colectiviști, unde s-au putut vedea veniturile frumoase dobîndite de cei care și-au muncit pămîntul laolaltă.

Munca politică de lămurire desfășurată pe bază de fapte concrete a dat roade. În prezent, raionul Negrești este în întregime cooperativizat.

In gospodăriile de stat din regiunea Craiova

La ordinea zilei: REPARAȚIILE

În agricultură, perioada de iarnă este caracterizată printr-un complex de lucrări pregătitoare, în vederea bunei desfășurări a muncilor ce urmează a fi executate odată cu venirea primăverii. Dintre aceste lucrări, repararea utilajului agricol este în momentul de față problema la ordinea zilei. În legătură cu aceasta, am găsit că este necesar să ne adresăm tov. Popa, directorul adjunct al trustului Gostat Craiova. Iată ce ne-a spus dînsul:

INTREBARE: Ce s-a făcut pînă acum în unitățile din cadrul trustului pentru executarea reparațiilor?

RASPUNS: Încă din luna noiembrie, o parte din utilajul gospodăriilor de stat a fost retras din cîmp și supus unei atente verificări. În fiecare gospodărie, o comisie formată din cei mai buni mecanici a stabilit cu acest prilej pentru fiecare mașină în parte, categoria de reparații de care are nevoie. Acest utilaj a și intrat în ateliere. Cu 300 de tractoare însă, care nu necesită decît revizii și poate unele mici reparații, s-a continuat executarea arăturilor adînci pînă săptămîna trecută, cînd a căzut cea de-a doua zăpadă și nu s-a mai putut lucra în cîmp. În momentul de față, și aceste tractoare au fost aduse în gospodării. Am reușit să reparăm încă de pe acum un mare număr de mașini. La gospodăria de stat Vîrtop, bunăoară, au fost reparate 6 tractoare, 6 pluguri „Ilie Pintilie", un mare număr de grape și altele.

INTREBARE: În planul de reparații pe care l-ați întocmit, văd că ați fixat data de 1 februarie ca termen pentru punerea în stare de funcționare a întregului utilaj necesar executării muncilor de primăvară. Vă veți putea ține de cuvînt?

RASPUNS: Sperăm că da, deși întîmpinăm unele greutăți încă de la început. În ce constau ele? De fapt este vorba numai de lipsa unor piese de schimb de la baza de aprovizionare: bolțuri de pistoane, garnituri de chiulase și altele. Pe de altă parte, unele piese cum ar fi cămășile de piston și chiar pistoanele nu sînt confecționate conform stasului. Ceea ce este mai grav însă, lipsesc îndeosebi reperele pentru tractoarele K.D. de care avem mare nevoie.

INTREBARE: Cum ați asigurat adăpostirea utilajului pe timpul iernii?

RASPUNS: Pentru aceasta, am folosit toate locurile bune de adăpost: remizele, șoproanele, unele magazii etc. Aci am depozitat batozele, combinele, secerătorile, precum și tractoarele care nu au nevoie de reparații. Celălalt utilaj, care se află în reparație, este în momentul de față complet adăpostit în ateliere și în încăperile anexe ale acestora, iar pe măsură ce va fi reparat îl vom muta în remize.

LOCUINȚE NOI

În anii republicii, oamenii muncii din patria noastră s-au ridicat la o viață înfloritoare, civilizată.

În comuna Homorod, regiunea Stalin, bunăoară, a luat ființă o nouă stradă; la gospodăria agricolă de stat Rupea a fost dat în folosință un grup social compus din 5 apartamente și este prevăzut să se mai construiască unul la anul; 101 colectiviști și-au ridicat case arătoase. Că toate acestea au fost posibile datorită grijii pe care o manifestă statul democrat-popular față de oamenii muncii și nevoile lor, este de ajuns un singur exemplu: Banca de stat din Rupea a acordat în acest an celor ce muncesc pe ogoare împrumuturi în valoare de 2.823.000 lei.

I. TIRNAVOI
corespondent

Piscicultura, important mijloc pentru întărirea economică a gospodăriilor colective

Ca urmare a sarcinilor trasate prin Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956, 20 de gospodării colective din regiunea Constanța au primit în exploatare, pe bază de contract, bălți (forma a II-a) iar alte 56 au organizat brigăzi piscicole care lucrează pe bază de contract cu întreprinderile de pescuit, (forma a III-a). Inițial aceste gospodării au fost dotate cu utilaj de pescuit. Aci trebuie arătat că producția de pește obținută de gospodăriile colective de forma a III-a se predă întreprinderilor piscicole de stat la un preț mediu de 1,2 lei/kg. În plus, pentru realizarea planului de producție se atribuie gospodăriilor colective 10 la sută din cantitatea pescuită, cota ce se majorează la 30 la sută în cazul depășirii planului. Ca rezultat al muncii depuse și al cointeresării colectiviștilor în producție, majoritatea gospodăriilor colective din regiunea Constanța au depășit planul de producție. Depășiri însemnate s-au înregistrat astfel la gospodăriile colective din raionul Fetești. De pildă, asociația celor cinci gospodării colective care exploatează balta Strachina a pescuit 15 vagoane pește. Gospodăria colectivă Oltina a pescuit în acest an 24 vagoane de pește.

Întrucît sectorul piscicol reprezintă o ramură nouă, gospodăriile colective nu au destulă experiență; din această cauză se observă o serie de lipsuri atît în retribuirea colectiviștilor cît și cu privire la rentabilitatea brigăzilor de pescuit, îndeosebi la acele gospodării care lucrează pe bază de contract (forma a III-a).

Din analiza făcută se constată că în general unitățile de forma a doua sînt rentabile și realizează din producția de pește venituri importante. Astfel, cele două brigăzi ale asociației piscicole de gospodării colective care exploatează balta Strachina au realizat anul acesta din vînzarea peștelui cca 700.000 lei. Iar gospodăria colectivă „Vasilescu Vasia" din Seimenii Mici, raionul Medgidia, a prins pînă la 16 octombrie a.c. 9.796 kg pește, în valoare de 36.486 lei. Raportînd această cantitate la suprafața bălții pe care o are în exploatare vedem că gospodăria a obținut 100 kg pește la hectar adică aproape tot atît cît se poate scoate și dintr-un iaz. Valoarea peștelui prins într-o zi de un om e în jur de 100 lei, depășind de cca trei ori valoarea produselor realizate într-o zi muncă, consumată în ramura culturilor de cîmp.

ANCHETA noastră

Nu tot astfel se prezintă situația la gospodăriile colective de forma a treia, unde sectorul piscicol este deficitar, atît din cauza cotei reduse a prețurilor primite pentru peștele prins cît și a valorii ridicate a uneltelor de pescuit cu care au fost dotate. Un exemplu concludent îl constituie în această privință cele două brigăzi (24 pescari) de la gospodăria colectivă „Răscoala de la Bobilna" din comuna Bordușani care pînă la 1 octombrie a.c. au prins 129.534 kg pește în valoare de 165.279 lei. Cu toate că au depășit planul de producție cu 24 la sută, gospodăriei îi rămîne un venit net de numai 106.339 lei. Pentru dezvoltarea exploatării bunurilor piscicole cu ajutorul gospodăriilor colective consider că merită a fi studiate și eventual aplicate următoarele recomandări:

— Să ia ființă în cadrul Direcției generale a organizării sectorului cooperatist din M.A.S. un serviciu al pisciculturii și pescuitului care să coordoneze activitatea piscicolă și să îndrumeze organele de pe teren. De asemenea este necesar a se încadra doi ingineri piscicoli la secțiunea agricolă regională Constanța precum și cîte un inginer de specialitate, la raioanele cu caracter piscicol.

— Este bine ca gospodăriile colective care au în exploatare proprie bunuri piscicole în suprafață mare să fie încadrate cu specialiști.

— Să se dezvolte în toate gospodăriile agricole colective din lunca inundabilă a Dunării activitate piscicolă în cadrul formei a doua sau a treia, ținînd seama de posibilitățile și condițiile locale.

— Să se mărească cota de retribuție a brigăzilor de pescuit care activează după forma a treia.

Gospodăriile colective care au brigăzi de pescari după forma a doua să fie îndrumate a executa lucrări menite să asigure și să dezvolte productivitatea bunurilor piscicole pe care le au în folosință (curățirea canalelor de alimentare, săparea canalelor de legătură, închideri pescărești, amenajarea și protecția locurilor pentru reproducția peștelui, repopulări de pește, curățirea și amenajarea toanelor de pescuit etc.). De asemenea, brigăzile permanente în perioada cînd pescuitul e oprit, se pot ocupa cu confecționarea și repararea utilajului, cu lucrări de recoltarea stufului și papurei, umplerea ghețăriilor, creșterea raților și gîștelor de apă etc.

Pentru toate aceste lucrări trebuie stabilite neîntîrziat norme de lucru orientative după exemplul celor din agricultură.

Ing. GH. I. GHELASE
de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

IN LABORATOR

Cîmpiile sînt acoperite cu zăpadă și oamenii muncii de pe ogoare au trecut la revizuirea și pregătirea utilajului agricol. Cercetătorii, tehnicienii și inginerii își continuă însă rodnica lor muncă.

Iată laboratorul de analize fizice și chimice al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Cu aparatele la care lucrează cei doi cercetători pe care îi vedeți în fotografie (în camera de balanțe) se pot face cîntăriri de mare precizie de substanțe, ce ating abia greutatea de 0.0002 miligrame.

Energia atomică și perspectivele folosirii ei în agricultură (I)

ing. OPREA PARPALA
și
ing. LUCREȚIU VLASCEANU

După cum era și de așteptat, primul sector al economiei care a profitat de pe urma descoperirii energiei atomice a fost industria (ne referim desigur la aspectul de producție). Agricultura a trebuit să se mulțumească doar cu o serie de experimentări, care însă au fost suficiente pentru a arăta în mod evident perspectivele imediate ce i se deschid. În articolul de față ne vom ocupa numai de două aspecte ale întrebuințării energiei atomice în agricultură și anume de: folosirea radiațiilor penetrante și izotopii radioactivi.

Dintre toate științele agricole, cea mai interesată în folosirea radiațiilor penetrante este genetica. De cîțiva ani, după cercetări intense, s-a ajuns la constatarea că aceste radiații au un efort mutativ, fapt de pe urma căruia practica agricolă poate cîștiga mult. Încercările respective se încadrează pe linia eforturilor depuse în vederea descoperirii unor metode eficace de intervenție a omului în ereditatea celorlalte organisme. Iată cîteva exemple:

Se știe că un mijloc eficace de sporire a producției de porumb este hibridarea artificială, care duce la crearea hibrizilor dubli. Or încercările făcute în ultimul timp au dus la concluzia că plantele supuse acțiunii radiațiilor suferă importante modificări interne, care pot fi folosite pentru selecția rapidă a unor exemplare corespunzătoare scopurilor urmărite. Primele rezultate au și fost obținute sub influența cobaltului radioactiv.

Selecționerii de grîu au dat întotdeauna atenție așa-ziselor „glume" ale naturii, care reprezintă puncte de plecare atrăgătoare în vederea obținerii unor soiuri mai productive. Ele însă depind prea mult de întîmplare. Supunerea semințelor de grîu la acțiunea radioactivității a dus la formarea unui mare număr de tipuri, din care au fost apoi alese cele cu paiul scurt și cu producție mare.

Unii cercetători au constatat că în partea centrală sau în vîrful vegetativ al semințelor de grîu se găsesc numeroase molecule-pilot, formate în jurul unui atom metalic. Aceste molecule au un mare rol asupra activității vitale din celule. Ele sînt înconjurate de un strat molecular, format pe baza grupului CHON. De mare importanță a fost constatarea că prin bombardarea cu neutroni a semințelor, centrul metalic a devenit de cîteva mii de ori mai sensibil decît stratul organic. Valența nouă recepționată era capabilă să provoace modificări profunde în celelalte molecule, ducînd la variațiuni în sămînță și de aci la schimbarea însăși a aspectului plantei. Asemenea schimbări reprezintă desigur un bogat material pentru selecționeri. În felul acesta s-a reușit să se obțină varietăți ale căror spicușe erau cu 50 la sută mai mari decît ale martorului, fiind în același timp mai numeroase.

Bombardarea semințelor de grîu cu neutroni a dus la o nouă constatare: grîul moale s-a transformat în grîu tare. Nu e nevoie să insistăm asupra consecințelor unui asemenea rezultat. Ceea ce nu se cunoaște încă este dacă această transformare se poate transmite. Nu încape îndoială că viitorul apropiat va aduce rezolvarea acestei importante probleme.

Rezultate interesante s-au remarcat și în ceea ce privește celelalte păioase. Astfel, radiațiile atomice au dat posibilitatea să se creeze un soi de ovăz rezistent la rugină și un tip de orz cu spicele rigide, foarte bun pentru recoltarea mecanizată.

Rezultate interesante au fost obținute și la alte culturi. Trebuie arătate în acest sens studiile făcute asupra alunelor de pămînt și soiei, plante care ocupă mari suprafețe în unele țări.

Sîntem însă datori să facem o precizare. Aceste transformări constatate ca urmare a acțiunii radiațiilor nu trebuie interpretate ca fiind caractere noi introduse în plante; ceea ce se modifică este doar constituția genetică, în felul acesta apărînd noi mutații.

Exemplele date mai sus sînt doar spicuiri din multiplele și variatele încercări. Cu cît se va deprinde mai mult tehnica utilizării radiațiilor și cu cît va fi cunoscută mai bine însăși natura fizică a acestora, rezultatele vor fi din ce în ce mai interesante și cu mai mare valoare practică. În orice caz, surprizele nu sînt excluse.

In pag. a 3-a:

Realizări cu care ne mîndrim:

„S. M. T. COBADIN, UNA DIN CELE 240"

O pagină redactată de AL. RAICU și I. LEȘEANU

Săgeți

„Profitînd" de mănoasa recoltă de vin, unii săteni... „uită" să mai facă unele amenajări pentru iarnă.

— În loc de parazăpezi faci chefuri?
— Aș!... Lupt contra frigului. Și... dacă n-o să fie frig, care va... să zică, nici n-o să ningă.

Desen de N. CLAUDIU

Respectarea regulilor agrotehnice — chezășie a recoltelor bogate

Pe urmele unui angajament

În toamna aceasta membrii gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită" din satul Oprișănești, comuna Plopu, regiunea Galați, au obținut la porumb în medie 2.350 kg. boabe la ha. Cu toate că această producție este mai mică decît cea pe care gospodăria se angajase s-o obțină, atunci cînd a răspuns chemării colectiviștilor din Făcăieni, rezultatele dobîndite merită toată lauda. Astfel, la porumb s-au recoltat cu peste 1.000 de kg. mai mult la ha decît media pe regiune. Ba, mai mult. De pe o parcelă de 40 ha, s-au strîns aproape 4.000 kg. porumb boabe la ha.

Despre felul cum au lucrat colectiviștii de aici de au obținut o asemenea producție, mi-a vorbit zilele trecute tov. Vasile Mihai, președintele gospodăriei.

— Noi știm că numai prin respectarea regulilor agrotehnice și aplicarea metodelor înaintate se obțin recolte bogate. De aceea, am ales pentru cultura porumbului terenul cel mai potrivit, pe care l-am ogorît din toamnă cu mașinile S.M.T.-ului Ianca. Pe unele parcele, pe care știam că pămîntul este mai sărac, am încorporat și gunoi de grajd bine putrezit, cîte 15 tone la ha. Primăvara, de îndată ce pămîntul s-a zvîntat, am grăpat terenul și apoi l-am lucrat cu cultivatorul. Cunoscînd înțelepciunea vorbelor „ceea ce semeni, aceea culegi", noi am folosit numai sămînța de porumb hibrid dublu. Pe cele 40 de hectare, de pe care am obținut cea mai mare producție la hectar, am folosit sămînța de porumb hibrid dublu din generația I-a, pe care am tratat-o mai înainte cu îngrășăminte bacteriene.

Întreaga suprafață de 210 ha a fost însămînțată cu semănătorile S.M.T.-ului.

O deosebită atenție au dat harnicii colectiviști din Oprișănești și lucrărilor de îngrijire a culturii. Astfel, au prășit porumbul de trei ori cu prășitorile trase de cai printre rînduri și cu sapele pe rînd, l-au rărit la 30—40 cm. între cuiburi, lăsînd cîte un singur fir în cuib, și l-au copilit.

— Așa am reușit noi să obținem o recoltă bogată de porumb, cu toată seceta ce a bîntuit în vara aceasta prin părțile noastre, mi-a spus mai departe tov. Vasile Mihai. Din această recoltă am contractat și am livrat statului 35 de tone, obținînd suma de 41.450 lei. Din banii obținuți pe porumb am putut să ne cumpărăm vaci cu lapte, dezvoltîndu-ne astfel sectorul zootehnic.

În urma rezultatelor obținute la cultura porumbului, sîntem hotărîți să lucrăm și mai bine, să aplicăm îngrășămintele pe o scară mai largă, pentru a obține o producție și mai mare la hectar, mi-a spus la sfîrșit președintele gospodăriei colective din Oprișănești.

E. VASILIU

Prin Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

NUMAI ÎN ZECE ANI

În discursurile guvernanţilor de atunci, în presă, ba pînă şi dincolo de hotare, ţara toată purta o etichetă: „eminamente agricolă". Agăţată ca o tinichea de coadă, eticheta gîdila plăcut urechile tuturor escrocilor şi aventurierilor politici, tuturor afaceriştilor şi şnapanilor înfipţi cu mîinile pînă la coate în avutul ţării.

Aşadar, eminamente agricolă, ţara cu zeci de mii de pelagroşi.

Eminamente agricolă, ţara unde pentru trei sferturi din plugari bucata de pîine era adevărată anafura.

Eminamente agricolă o ţară unde agronomii nu-şi puteau găsi întrebuinţarea, în timp ce vastele domenii ale statului erau arendate şi exploatate exclusiv prin oameni lipsiţi de orice pregătire tehnică şi unde înfiinţarea a două posturi de revizori agricoli (catedre ambulante) unul pentru Moldova şi altul pentru Muntenia a constituit la vremea aceea un eveniment extraordinar.

Eminamente agricolă, ţara unde învăţămîntul agricol era mai mult tolerat decît sprijinit şi unde însuşi departamentul care avea în sarcină conducerea treburilor plugăriei ţării purta prin tradiţie denumirea mai bine cunoscută de Ministerul Domeniilor, deşi pe frontispiciu figura titlul pompos al „Agriculturii şi Domeniilor".

Eminamente agricolă — în sfîrşit — ţara unde savanţi cu renume ca Ion Ionescu de la Brad, C. Sandu Aldea, Ion Atanasiu şi alţii au făcut din munca lor un adevărat apostolat, ţara unde în 91 de ani de regim burghezo-moşieresc au absolvit Institutul Agronomic cu totul — citiţi bine — 3.534 studenţi.

ÎN ANUL DE GRAŢIE 1938, TRACTORUL NU FUSESE ÎNCĂ „INVENTAT"

Titlul de mai sus nu este o glumă a autorului, ci, din păcate, o tristă realitate. Am răsfoit în arhiva Institutului agronomic cîteva fotografii, cu valoare de document, înfăţişînd aspecte din laboratoare şi cîmpuri de experienţă între anii 1928—1938. Ruşinată parcă, pitită între cîţiva copaci, sera Institutului. Ochiul necruţător al obiectivului fotografic a prins toată dărăpănarea „serei" unde se pregăteau practic viitorii ingineri. La fel laboratoarele, cu utilaj puţin, adăpostite în camere improprii, o bibliotecă cu nu prea multe rafturi şi, în sfîrşit, sala de maşini agricole. Aliniate, cîteva pluguri, o semănătoare şi cîteva grape. Atît. Nici un tractor în sala de maşini agricole a Institutului de învăţămînt agricol superior.

Toate acestea s-au petrecut în anul de graţie 1938.

„ÎNVĂŢAŢI, ÎNVĂŢAŢI, ÎNVĂŢAŢI"

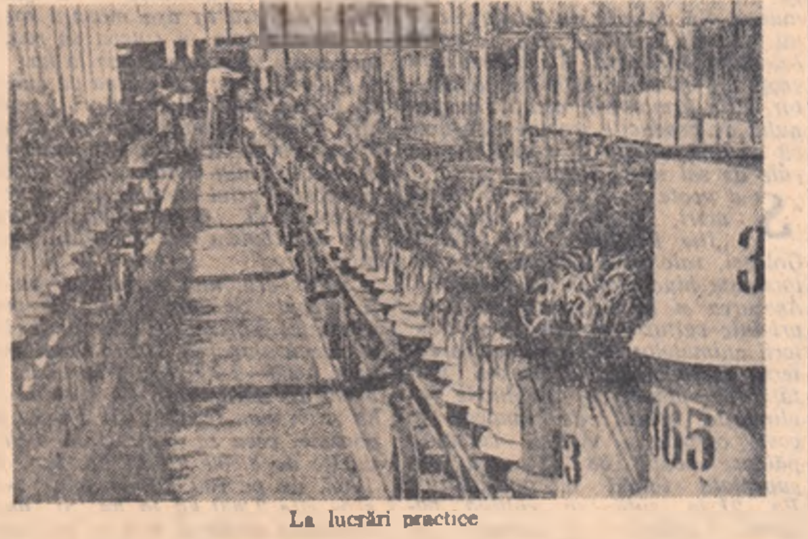
Se vede dar limpede cît de grea, nespus de grea, a fost moştenirea lăsată de regimul burghezo-moşieresc şi în domeniul învăţămîntului superior agricol. Organizarea şi conţinutul acestui învăţămînt, componenţa socială a studenţilor, toate au trebuit să fie schimbate radical.

Grija de căpetenie a constituit-o pregătirea de cadre de specialişti capabile să înfăptuiască politica economică a partidului şi guvernului, de construire a socialismului în ţara noastră.

După reforma învăţămîntului din 1948, porţile Institutului se deschid larg pentru fiii clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii.

Tocmai de aceea, cînd am întrebat care este numărul total al studenţilor din Institut, secretarul a trebuit să adune numărul celor „cu" şi a celor „fără" frecvenţă şi cînd i-a ieşit, în sfîrşit, un total de 3.120, şi-a adus aminte şi de cei 80 studenţi străini — coreeni, sovietici, greci, algerieni, etc. ce studiază aici, — în total 3.200.

Pentru buna desfăşurare a procesului de învăţămînt, există în clădirea impunătoare a Institutului, terminată în anul 1952, 6 amfiteatre cu o capacitate de 200 locuri fiecare şi un amfiteatru de 300 persoane. Fiecare catedră este înzestrată cu laboratorul respectiv. O bibliotecă cu peste 200.000 de volume stă la dispoziţia studenţilor.

La lucrări practice

Tipografia proprie a Institutului, înfiinţată cu doi ani şi jumătate în urmă, a tipărit în acest scurt interval 65 titluri într-un tiraj de 26.000 exemplare şi, ca... supliment, a creat în atelierul anexă mecanic prototipul termometrelor de laborator, care deocamdată se mai importă de peste hotare. Tot pentru a veni în ajutorul studenţilor a fost creat şi un laborator fotocinematografic. De la înfiinţare — adică în 4 ani — s-au realizat aci 50 de filme documentare de scurt şi lung metraj şi peste 10.000 diapozitive. Proiectate în sălile de cursuri, ele ajută mult la înţelegerea de către cursanţi a anumitor probleme mai dificile. Pentru practică, Institutul dispune de cele 900 hectare ale staţiunii experimentale Băneasa, cu cîmp pentru cultura mare, instalaţii de irigaţie, sector zootehnie etc. Mulţi studenţi fac practică şi la Institutul pentru Cultura Porumbului de la Fundulea şi Săftica, la staţiunea Istriţa a Institutului de Horticultură, precum şi în gospodăriile agricole de stat şi colective din întreaga ţară.

Termenul de optim se poate aplica deopotrivă condiţiilor de învăţămînt cît şi celor de viaţă create studenţilor. Peste 1.000 dintre viitorii ingineri agronomi, zootehnişti etc. primesc burse. Aproape 1.000 locuiesc în cele 3 cămine ale Institutului. Camerele, cu o capacitate de maximum 4 persoane, au mobilier nou, elegant, covoare şi perdele. Cele două cantine, ce servesc 3 mese pe zi unui număr de 1.200 studenţi şi cadre didactice, oferă zilnic două meniuri la alegere. Spectacole cinematografice de 2 ori pe săptămînă, club, două televizoare, săli de sport şi enumerarea ar mai putea fi prelungită încă, de n-ar exista riscul să capete aspect de inventar.

★

Spuneam la început că în 91 de ani de regim burghezo-moşieresc au absolvit Institutul agronomic 3.534 studenţi. În intervalul 1948—1954 au absolvit Institutul un număr de 3.457 cadre. Simpla comparaţie a acestor două cifre este poate mai grăitoare decît întreg materialul de faţă.

S. LEONARD

Exteriorul serei Institutului

Ce să citim

„CULTURA OREZULUI" de I. Luca şi N. Vasilescu

A apărut de curînd în „Editura Agro-Silvică de Stat" o interesantă lucrare datorită tov. ingineri I. Luca şi N. Vasilescu, intitulată „Cultura orezului".

Spre deosebire de lucrările de îndrumare apărute pînă acum, care se mulţumeau să dea numai îndrumări privitoare la modul cum trebuie pregătit terenul şi cum se execută însămînţatul, lucrările de întreţinere şi recoltatul orezului, noua lucrare, în partea introductivă, prezintă date interesante cu privire la producţia globală de orez de pe tot globul, ca şi la suprafeţele cultivate şi producţia medie la hectar obţinută în ţara noastră, începînd din anul 1947.

După ce trec în revistă amenajarea orezăriilor în gospodăriile de stat, colective, întovărăşiri şi asociaţii în diferite regiuni ale ţării, autorii redau particularităţile şi sistematica orezului (diferitele varietăţi cultivate în lumea întreagă). Ocupîndu-se de obiectivele selecţiei (rezistenţa la cădere, la scuturare, la concentraţia de săruri din sol, precocitatea etc.), lucrarea prezintă metodele de selecţie (hibridarea sexuată, educarea), ca şi tehnica procesului de selecţie.

Autorii arată, între altele, că în ţara noastră s-au delimitat trei zone pentru cultura orezului, determinate de condiţiile specifice de climă. În fiecare din aceste trei zone trebuie să se cultive şi cele mai potrivite soiuri de orez, care, în condiţiile respective, pot să asigure o producţie maximă. În ultimul timp s-au stabilit cîteva soiuri care au dat rezultate bune în regiunile Bucureşti, Constanţa şi Galaţi (soiurile Nano-Viallone, Agostano şi Precoce Allorio), în prezent luptîndu-se pentru obţinerea unei seminţe pure.

În continuare, lucrarea se ocupă de modul cum trebuie amenajate orezăriile, de asolamentele în orezării şi lucrările solului, îngrăşămintele, sămînţa şi lucrările de semănat şi întreţinere.

Un capitol mare este rezervat combaterii buruienilor, bolilor criptogamice şi dăunătorilor orezului.

În sfîrşit, în ultima parte a lucrării se arată tehnica recoltării şi condiţionării orezului.

Lucrarea, alcătuită pe baza unei bogate literaturi de specialitate (aşa cum se indică în bibliografia din finalul cărţii) este bogat ilustrată cu planşe şi fotografii reprezentînd diferite cîmpuri, canale şi sisteme de irigaţii de la gospodăriile de stat din ţara noastră. Ea poate fi de un real folos cultivatorilor de orez — cu atît mai mult cu cît în diferite regiuni ale ţării (ca, de pildă, la Ulmeni, regiunea Bucureşti) în ultimul an, au luat fiinţă numeroase unităţi agricole cooperatiste care cultivă această preţioasă plantă pe mari suprafeţe.

ION DRINCU

Contractul COLECTIVIŞTILOR

Vestea că statul a hotărît să încheie cu producătorii agricoli contracte pe lungă durată pentru cumpărare de cereale au aflat-o colectiviştii din Cernavodă mai de mult, încă de cu toamnă. Vestea le-a fost adusă de către un delegat al întreprinderii comerciale raionale „Recolta". Ce-i drept, cînd a venit delegatul să le vorbească despre această Hotărîre, la sediul gospodăriei se aflau puţini colectivişti: preşedintele şi vreo 5-6 membri. Dar, atîţi cîţi erau, ei au ascultat cu luare aminte tot ceea ce le-a spus reprezentantul „Recoltei".

Pentru ca ştirea să se întindă în toată gospodăria n-a trebuit să se scurgă vreme prea lungă. Vorba aceea: gura omului aleargă mai iute decît picioarele... N-a fost minte de colectivist care să nu priceapă că prin acest nou sistem de contractare, statul urmăreşte să asigure producătorilor agricoli posibilitatea desfacerii produselor lor, să-i stimuleze pe aceştia în lupta pentru sporirea producţiei de cereale. De asemenea, au mai priceput colectiviştii din Cernavodă că statul vrea să asigure producătorilor un preţ bun pentru produsele lor. Altfel, ce rost ar avea prevederea Hotărîrii ca, în cazul cînd în vreun an preţul cerealelor va fi mai mare decît cel înscris în contract, să li se plătească producătorilor bucatele la preţul de achiziţii practicat de stat în anul acela, majorat cu 10 la sută.

Cît priveşte celelalte avantaje ale contractărilor: arvună, sporul, plata transportului la baza de recepţie, n-a fost nevoie să fie prea mult discutate. Ele le erau deja cunoscute colectiviştilor din Cernavodă. Doar de aceste avantaje se bucuraseră din plin în ăst an cînd gospodăria lor a avut contractate cu statul 34 de tone de cereale. Ei ştiu ce bine le-au prins cei aproape 45.000 lei primiţi drept plată a cerealelor predate. Şi arvuna nu le-a fost oare dată tocmai în momentul în care aveau nevoie mai mare de bani! De aceea, nu le-a fost greu să se hotărască să încheie şi ei contract pentru vînzarea de produse din recolta anilor viitori. Dar ce produse să contracteze şi cîtă cantitate din fiecare? Lucrul acesta trebuia stabilit în funcţie de planul de producţie al gospodăriei şi bineînţeles de voinţa tuturor membrilor. S-au adunat deci la sfat cu toţii. Au discutat îndelung, au cumpănit posibilităţile pe care le are gospodăria lor, au stabilit la fiecare cultură în parte cam ce cantitate de produse le-ar rămîne în afara necesităţilor lor. Ca în orice adunare, au existat unii mai înfierbîntaţi, alţii mai cumpăniţi. Propunerile au început să vină grindină; părerile au prins să se ciocnească. O parte din colectivişti susţineau să contracteze aceeaşi cantitate ca în anul acesta, adică 34 de tone, iar alţii, de două ori pe atît. Hotărîrea definitivă a luat naştere din această ciocnire de păreri. Cînd Ion Moşoiu, preşedintele colectivei, s-a ridicat s-o anunţe, neînţelegerile fuseseră curmate...

★

După cîteva zile de la adunarea generală, în biroul întreprinderii raionale de achiziţii şi contractări „Recolta" din Medgidia, Ion Moşoiu, preşedintele gospodăriei colective „Voicu Daciu" din Cernavodă, îşi punea semnătura în josul unei hîrtii. Prin această semnătură el se angaja în numele tuturor colectiviştilor să vîndă statului, anual, vreme de trei ani, cîte 45 de tone de produse cerealiere din care 8 tone de grîu, 10 de floarea-soarelui şi 27 de porumb. Cantităţile acestea constituie contribuţia pe care ei, membrii gospodăriei colective din Cernavodă, o vor aduce la formarea fondului centralizat de cereale al statului.

V. POMPILIU

Preluări peste plan

Ducînd o susţinută muncă de lămurire în rîndul producătorilor agricoli, prin agenţii comunali şi raionali, întreprinderea comercială raională „Recolta"-Găeşti a reuşit ca în anul acesta să preia de la gospodăriile colective şi întovărăşirile din raion o cantitate de peste 100.000 kg grîu şi 7.600 kg floarea-soarelui în afara cantităţilor contractate. În cinstea zilei de 30 Decembrie, I.R.A.C. „Recolta"-Găeşti a depăşit cu un şi mai mare procent planul la achiziţiile şi contractările de cereale.

Fructe valorificate prin cooperaţie

— Din realizările I. R. A. C. „Recolta" Iaşi —

Ca şi pînă acum, în faţa întreprinderii regionale de achiziţii şi contractări — Iaşi stă pe primul plan problema preluării cerealelor contractate în anul acesta şi încheierea de contracte pentru recoltele anilor viitori. Tov. Bunescu Valentin şeful serviciului planificării de la această întreprindere ne-a arătat că asigurarea fondului centralizat de cereale al statului constituie o grijă permanentă pentru lucrătorii de la I.R.A.C. „Recolta". Pînă în prezent, cele 29 de baze de recepţie din regiune au preluat de la unităţile agricole socialiste, în contul contractelor încheiate cu „Recolta", 1.197 tone de porumb şi 4.621 tone floarea-soarelui. Fruntaşă în munca de preluare a produselor agricole contractate este întreprinderea raională Iaşi. Planul de preluare al acesteia a fost îndeplinit la porumb în proporţie de peste 70 la sută, iar la floarea-soarelui în procent de peste 95 la sută.

Nici încheierea de contracte pentru recoltele anilor viitori n-a fost lăsată pe planul al doilea. Pînă zilele trecute gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile din regiune se angajaseră să livreze statului timp de 3 ani o cantitate de 1.250 tone de cereale.

P. VARASTEANU

Pe scurt de la corespondenţi

În cadrul „Lunii Culturii" la căminul cultural „Ion Creangă" din comuna Răcăciuni, raionul Bacău, a avut loc o şezătoare culturală la care au participat peste 400 de ţărani muncitori. Programul artistic a cuprins recitări, coruri, muzică instrumentală şi a fost interpretat de formaţia artistică a gospodăriei agricole de stat Răcăciuni.

MARIA MANCIU

★

Caravana cinematografică nr. 3 a regiunii Cluj a prezentat în sala căminului cultural din satul Brădeşti, raionul Aiud, filmul „Mitrea Cocor".

Filmul s-a bucurat de o frumoasă primire din partea ţăranilor muncitori.

IOSIF BARB

★

În cinstea celei de a 10-a aniversări a Republicii, comuna Armeniş, raionul Caransebeş, va fi electrificată.

HAMAT VICHENTIE

★

Caravana cinematografică nr. 6 a regiunii Ploeşti a prezentat în satul Merei raionul Buzău, filmul artistic „Cavalerul fără lege".

Au asistat peste 300 de spectatori.

PAUL DUŢA

★

În comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, există astăzi un dispensar modern cu o casă de naşteri. Numai în acest an au născut aici, sub supravegherea medicală, 131 de femei din sat.

În comună, mai există de asemenea un punct farmaceutic şi două centre de lapte la care se distribuie lunar 400 litri lapte pentru copiii ţăranilor muncitori.

TACHE VASILACHE

TIMPLARII GOSPODĂRIEI

În cei 4 tîmplari recunoaştem pe David Mircea, Ioan Iovan, Gh. Mihu şi Nicolae Gavra.

Membri ai gospodăriei colective din Curtici, regiunea Timişoara, ei aduc o importantă contribuţie la creşterea avuţiei obşteşti.

După ce au confecţionat 2.000 de bănci necesare unor şcoli din regiune, colectiviştii tîmplari execută alte comenzi aducătoare de venituri.

Ne-am gospodărit după puteri

Tare-i bună prevederea. Te-ai gîndit la ce se poate întîmpla şi ţi-ai luat din timp măsura potrivită? Nu te doare capul de nimic. Dar dacă te-a surprins evenimentul, dai din colţ în colţ şi nu-i poţi face faţă.

Nu ştiu alţii cum au procedat, dar noi, colectiviştii din comuna Drogu, cînd ne-am apucat să facem grajdul pentru vitele gospodăriei, ne-am gîndit aşa: acum avem puţine animale. Dar ca mîine ne trezim cu încă cine ştie cîte. Unde le adăpostim în caz că facem grajdul numai pentru 18—20 de capete? Afară? Dacă-i primăvară — merge. Îi trîntim un conovăţ în curte, lîngă grajd şi gata socoteala. Dar să zicem că ne pomenim cu 15—20 de cereri noi în prag de iarnă. Ce le spunem oamenilor: „Uite, fraţilor, nu vă putem primi acum, că n-avem adăposturi pentru animale şi unelte?" Asta nu putem s-o facem. Prin urmare ce ne-am zis? Ia hai să construim un grajd mai mărişor, că tot avem material în plus.

Aşa am şi făcut. Şi uite că ne prinde bine. Ne-au venit acum, pe toamnă, încă 206 animale — boi şi cai. 32 le-am adăpostit direct în grajdul nostru. O să spună poate cineva: „Păi tot nu le-aţi putut adăposti pe toate". Sigur că era mai nimerit s-o facem. Dar, gîndiţi-vă, puteam noi, 80 de familii, să durăm un grajd cît pentru toate vitele din Drogu? Nu puteam. Problema însă tot am rezolvat-o într-un fel. Şi iată cum:

În satul nostru sînt destule grajduri. Bineînţeles că unele din ele sînt mai mari, iar altele mai mici. Noi le-am ales pe cele mai încăpătoare şi mai bune. Ne-am oprit la 20. Încap în fiecare între 5 şi 10 animale. Le-am grupat pe uliţe şi pe brigăzi. Şi pentru că s-a potrivit ca unele să aparţină chiar conducătorilor de atelaje — bunăoară lui Vasile I. Vlădescu, Iordache Milea etc. — am dat în seama lor şi vitele pe care le-am adăpostit acolo. Iar pe celelalte, unde nu s-a nimerit aşa, am hotărît să le încredinţăm unor colectivişti ca Ion Gheorghe Dima, Alexandru Şoarece şi alţii, care au mare dragoste pentru animale.

Cu uneltele am rezolvat-o mult mai simplu. Cum aveam deja nişte material lemnos şi peste 4000 de snopi de stuf, ne-am apucat să construim un adăpost. Şi uite că-i aproape gata. Am adus în el o parte din unelte. Care va să zică, atelierele pot să înceapă reparaţiile chiar de pe acum. Cît despre vite, cu măsurile pe care le-am luat, sperăm că vor ierna destul de bine, astfel ca în primăvară să putem lucra cu ele.

NICOLAE N. SOARE
preşedintele gospodăriei colective „Drumul belşugului" din comuna Drogu

Planul de producţie şi condiţiile locale

(Urmare din pag. I)

nerale. În sfîrşit, o respectare strictă a recomandărilor ştiinţei în privinţa rotaţiei culturilor contribuie la menţinerea fertilităţii solului.

Nici condiţiile de climă nu sînt neglijate. Vînturile care bat aici cu regularitate au determinat plantarea de perdele protectoare. În prezent perdelele gospodăriei înglobează suprafaţa de 104 ha. Fiecare sută de hectare este protejată contra vînturilor dinspre nord printr-o perdea de 2,400 km. lungime. Cu cele încă 2 perdele care vor fi plantate conform planului pe care-l întocmesc, în primăvara viitoare tot terenul colectivei va fi protejat.

Starea vremii a făcut să fie luate şi alte măsuri agrotehnice pe care planul de producţie le prevede în fiecare an. Iernile uscate şi vînturile care bat pînă prin aprilie şi uscăciunea din timpul primăverii cer lucrări pentru menţinerea umezelii în sol. Ele se îndeplinesc. Mai înainte vreme se mirau ţăranii muncitori din Golăşei de cîte grăpări, tăvălugiri, cultivaţii şi praşile aplică colectiviştii pe terenurile lor. Acum nu se mai miră. Fac şi ei aşa şi văd că-i treabă cu folos.

Desigur că planul de producţie al gospodăriei colective „Ilie Pintilie" ar putea fi încă îmbunătăţit. În condiţiile locale de climă şi sol poate că n-ar fi rău să se extindă cu ceva suprafaţa cultivată cu porumb. Acest lucru ar duce în primul rînd la o şi mai mare îmbunătăţire a hranei animalelor. În al doilea rînd, ar da gospodăriei posibilitatea să valorifice cantităţi mai mari de produse, ceea ce ar avea drept urmare o simţitoare creştere a venitului bănesc. N-ar fi rău deloc dacă pe lîngă cele 22 ha grădină de legume irigate s-ar mai cultiva o suprafaţă de cel puţin 50-60 ha cu legume neirigate. În sfîrşit, conducerea gospodăriei ar mai trebui să se gîndească la mărirea suprafeţei de răsadniţe şi, poate, la o seră. Pieţele oraşului Brăila ar primi cu multă bucurie camioanele cu zarzavaturi timpurii ale gospodăriei. Iar colectiviştii şi gospodăria însăşi n-ar avea decît de cîştigat din asta.

NICOARA COSAŞU

De-ale MONARHIEI...

Cifrele de mai jos nu sînt noi. Au existat fireşte şi pe vremea cînd ţara — biata ţară — se afla sub „oblăduirea" mantiei regale.

Aşadar, cifrele n-au fost descoperite o dată cu trecerea peste frontieră a ultimului vagon cu ultimul vlăstar dintr-o monarhie — ventuză care 81 de ani a huzurit pe spinarea poporului.

131.939 hectare sau, în litere, una sută treizeci şi una mii nouăsute treizeci şi nouă de bucăţi de pămînt a cîte 10.000 metri pătraţi fiecare în care se cuprindeau pădurile, ogoarele, conacele, viile şi livezile.

Toate, proprietatea domeniilor coroanei.

Lista civilă a lui Carol al II-lea era — ţineţi-vă respiraţia! — 40 milioane lei anual. Membrii familiei regale primeau tot pe atît. În registrele care trebuia să înscrie bugetul real figurau o suită de posturi „regale" şi fictive cu sume respectabile, sub diferite titluri: Cheltuieli de transport, cheltuieli personale şi de reprezentare, cheltuieli de materiale, subvenţii pentru materiale etc, etc...

Această familie de miliardari, socotită cu drept cuvînt cea mai bogată din ţară, era considerată de presa americană printre cele mai bogate familii din lume.

Acţiunile la nenumărate bănci, societăţi şi întreprinderi comerciale din străinătate şi din ţară umpleau lăzi şi case de fier. Bătrînul unchi, întemeietorul întreprinderii Hohenzollern S.A.R. Societate Romînă în nume colectiv (pentru exploatarea poporului romîn şi valorificarea trudei sale), păşise cu dreptul în ţară.

De la 10 iunie 1884 şi pînă la 30 decembrie 1947 regii Romîniei n-au plătit statului romîn nici un leu de impozit ori taxe fiscale sau de transport pe C.P.R. pentru moşiile, fabricile, întreprinderile etc., fiind scutiţi prin lege de dări.

Cufărul din piele de bou, roş pe la colţuri, bagajul personal al prinţului sosit cu poştalionul în Bucureştii anului 1866 s-au transformat cu anii în case de bani, în seifuri şi-apoi în conturi curente. Cît mai multe conturi la băncile solvabile din afară...

Cît despre morală...

Ascultaţi doar trei „întîmplări" din vremea lui Carol al II-lea, socotit cel mai ticălos dintre toţi regii care au jefuit ţara.

★

La o lună după ce întreaga presă a deplîns „pierderea" suferită de casa domnitoare prin scrumirea cîtorva zeci de tablouri preţioase — semnate de maeştri ai Renaşterii — odată cu incendiul care a distrus castelul Foişor, presa de peste ocean anunţa vinderea la licitaţie a tablourilor „nimicite" de foc.

Ziarele oficiale din ţară n-au scos un cuvînţel despre această nouă afacere de sute de milioane.

★

Prin 1942 un general hitlerist, specialist-expert în filatelie, a cerut să i se arate colecţiile de mărci vechi aflate în tezaurul şi muzeul Poştelor. Prezentîndu-i-se albumul cu „capete de zimbru", a examinat îndelung cu lupa mărcile, după care, dispreţuitor, a spus celor de lîngă el:

— Falsch!

Directorilor de la poştă nu le-a venit să creadă.

— Exclus. Toate capetele de zimbru sînt bucăţi veritabile reprezentînd o valoare imensă pe piaţa filatelică.

Generalul le-a arătat mărcile prin lupă şi le-a explicat că nici un exemplar din acel album nu este veritabil, ci o copie abilă, măiestrită, dar care poate fi descoperită oricînd de ochiul unui expert.

Cine să fi făcut această tîlhărie? — se-ntrebau uimiţii directori.

— Cine a cercetat singur albumul? a întrebat curios ofiţerul.

— Nimeni! Albumele stau permanent sub sticlă şi sub cheie. Doar...

Şi deodată funcţionarii superiori ai poştei şi-au reamintit. Regele le ceruse cu cîţiva ani în urmă albumele. Să le admire. Le-a înapoiat după o jumătate de an...

★

Dar ceea ce pune vîrf la toate sînt următoarele:

Cu prilejul exproprierii terenurilor de pe lîngă vechiul palat regal, cît şi pentru clădirea celui nou, s-a alocat uriaşa sumă de două miliarde lei.

Printre ofertanţii de materiale de construcţie şi mobilier s-au găsit şi trei personaje cărora le-a fost admisă oferta pe loc şi chiar achitată anticipat.

Cei trei crai furnizori se numeau: Carol al II-lea, prinţul Nicolae şi arhiducesa Ileana.

Pe noi nu trebuie să ne mire. Doar stampila regală a fost aplicată pe facturile de brînză şi salam ale stînelor şi fabricilor coroanei, ca şi pe ordinul de masacrare a celor 11.000 de ţărani desculţi în 1907.

★

Ultima ofertă a monarhiei purta titlul „abdicare" şi era semnată de Mihai.

A fost singura ofertă a monarhiei din care a tras folos întregul popor.

ANTON ALEXE

STAȚIUNEA de MAȘINI și TRACTOARE COBADIN

Una din cele 240

În octombrie 1948 au luat ființă primele stațiuni de mașini și tractoare din țara noastră. Prin înființarea S.M.T.-urilor partidul și guvernul au creat un mijloc puternic pentru întărirea și dezvoltarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care constituie temeiul transformării socialiste a agriculturii, al întăririi statului nostru de democrație populară, al construirii socialismului în țara noastră, al bunăstării întregului popor muncitor.

În fața celor 240 de S.M.T.-uri înființate pînă acum, realizări cu care se mîndrește Republica noastră populară, stă sarcina principală de-a introduce tehnica înaintată în agricultură, de a ajuta țărănimea muncitoare să execute muncile agricole la timp și în bune condiții agrotehnice, de a-i convinge pe țăranii muncitori de superioritatea muncii cu mașinile și a-i îndemna să se unească în mari unități cooperatiste agricole.

Unul din S.M.T.-urile care și-au îndeplinit cu cinste an de an această importantă sarcină este și stațiunea de mașini și tractoare Cobadin, regiunea Constanța. Învingînd greutățile inerente începutului, luptînd pentru folosirea parcului de mașini și tractoare cu un randament cît mai înalt, mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin au convins în ultimii ani largi mase de țărani muncitori să pornească pe calea gospodăriei agricole colective.

În toamna acestui an S.M.T. Cobadin a primit „Steagul Roșu" de fruntaș pe țară.

În cele de mai jos, vom reda cîteva aspecte din munca acestei unități care prin realizările obținute an de an poate constitui un luminos exemplu pentru toate celelalte S.M.T.-uri din țara noastră.

IERI și AZI

Închipuiți-vă un loc întins, nu departe de gara Cobadin, unde ani de-a rîndul nu creșteau decît ciulinii și mărăcinii. Într-o vreme, locul acesta a fost cumpărat de un [illegible], care a băgat plugurile în el. Aici se înălțau uneori lanuri pipernicite de porumb. Alteori, nimic. Aproape de tot, bozii și scaieții împînzeau cîmpul.

Cu nouă ani în urmă, pe aceste locuri au poposit într-o dimineață mai multe camioane aducînd materiale de construcție: cărămizi, var, ciment, grinzi. Oamenii au pornit după aceea cu însuflețire la lucru. S-a ridicat atelierul mecanic. Era un atelier mic, neîncăpător. Dar nici stațiunea nu avea pe-atunci decît 25—30 de tractoare. Tractoriștii calificați erau și ei puțini.

Anii se scurgeau unul după altul. La început, S.M.T.-ul a trebuit să se mulțumească a lucra pe petece rămășite de ogor, mînînd tractoarele încolo și încoace, consumînd cantități mari de carburanți și timp mult cu deplasările în gol. Mai tîrziu, dîndu-și seama de ușurința pe care le-o aduc în munca tractoarele și celelalte mașini ale S.M.T.-ului, țăranii veneau în număr din ce în ce mai mare la stațiune și cereau să încheie contracte de lucru, pentru a-și lucra pămîntul cu mijloace mecanizate.

La rîndul lor, urmînd pilda activiștilor de partid și de stat de la raion și regiune, mecanizatorii și tovarășii din conducerea stațiunii au dus o stăruitoare muncă de lămurire și îndemn în satele din jur, ca oamenii să folosească pe scară cît mai largă utilajul S.M.T.-ului. Așa au luat ființă primele întovărășiri agricole și gospodării colective în raza de activitate a S.M.T.-ului Cobadin.

Locul plin de ciulini și mărăcini de altădată s-a transformat curînd într-un adevărat orășel. Ca și la alte S.M.T.-uri din țară, numeroase clădiri s-au ridicat în jurul pavilionului administrativ și al atelierului mecanic al stațiunii: un grup social cu etaj, club, baie, 12 apartamente pentru familiști etc.

Ceea ce trebuie reținut este că stațiunea de mașini și tractoare a devenit centrul de atracție al țăranilor muncitori din partea de nord a raionului Negru Vodă.

Azi S.M.T. Cobadin are 107 tractoare de diferite mărci. Aceste mașini nu mai străbat însă fîrimituri de teren ca odinioară, ci tarlale întinse. S.M.T.-ul Cobadin deservește, ce e drept, numai 8 gospodării agricole colective, cele din comunele Ciocîrlia de Jos, Osmancea, Negrești și Cobadin, cu satele respective. Dar aici pămînturile sînt fără haturi, tarlale cît zarea, pe care tractoarele pot să lucreze în voie, sporind rodnicia pămîntului.

S.M.T. Cobadin. Ieri, un cîmp sărac, părăsit. Azi, un orășel în care forfotesc muncitori vrednici, o ogradă ce zumzăie ca un stup de unde pornesc mașinile pe ogoarele din împrejurimi, pentru a-i ajuta pe oameni să smulgă pămîntului roade bogate, să-și făurească bunăstarea la care au rîvnit atîtea sute de ani moșii și strămoșii lor.

Mulțumim din inimă S.M.T.-ului

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă la 25 martie 1951. La început nu intraseră în colectivă decît 193 familii, cu 1.270 de ha. de teren. Încercări aveam destul de puțin. Ne bazam îndeosebi pe sprijinul și ajutorul ce trebuia să ni-l dea S.M.T.-ul.

Drept să spun, pe vremea aceea nu aveam experiența muncii în comun, iar brigada de tractoare nu reușea întotdeauna să ne facă lucrările la timp și bine.

Cu timpul însă cadrele S.M.T.-ului au crescut, chiar din rîndul colectiviștilor noștri.

În ultimii ani, S.M.T.-ul ne-a deservit cum nu se poate mai bine. Ca urmare a lucrului făcut cu tragere de inimă, la vreme și bine, recoltele obținute de colectiva noastră au fost cu mult mai mari decît cele ale întovărășirilor sau ale țăranilor muncitori individuali care își lucrau pămîntul cu vitele. Lucrul acesta a făcut ca spre gospodăria colectivă să-și îndrepte pașii tot mai mulți plugari din comună, fie români, turci sau tătari.

Anul acesta, cu ajutorul S.M.T.-ului am obținut recolte bogate: aproape 1.500 kg. grîu în medie la ha., 1.840 kg. orz de toamnă, 1.050 kg. floarea-soarelui și 3.500 kg. porumb la ha. Pe lotul experimental de 100 de ha., pe care toate lucrările au fost executate mecanizat de către brigada S.M.T., am obținut o producție medie de 7.567 kg. porumb știuleți la ha.

S.M.T.-ul ne-a ajutat și la însilozarea unei mari cantități de furaje, ne-a „bătut" porumb, ne-a tuns oile cu agregatul electromecanic, ne-a selectat semințele necesare însămînțărilor etc.

Dar nu numai cu lucrări mecanizate ne-a ajutat stațiunea de mașini și tractoare. Inginerul Marinescu ca și alți tehnicieni din S.M.T. au ținut la noi în colectivă diferite lecții la cursurile agrozootehnice de iarnă. La încheierea diferitelor campanii agricole, la adunarea generală a gospodăriei participă și brigada de tractoare, care dă un raport în fața adunării. În felul acesta se închegă tot mai mult legăturile între colectiviști și mecanizatori, între brigada noastră de cîmp și brigada de tractoare.

Acum, în gospodăria noastră a intrat tot satul. Avem o suprafață arabilă de aproape 4.000 de ha. Între timp ne-am ridicat în gospodărie grajduri noi și alte clădiri, iar cu ajutorul ramurilor anexe, bine dezvoltate, am devenit milionari.

La obținerea tuturor acestora a contribuit în bună măsură și S.M.T. Cobadin. Pentru toate acestea, „mulțumim din inimă S.M.T.-ului".

SABRI EMURLA
președintele gospodăriei colective „8 Mai"
din comuna Cobadin

CINSTE FRUNTAȘILOR STAȚIUNII

STELIAN MANOLIU
dispecer

NICOLAE R. BUTUC
tractorist

MARIN CERVIȘ
șef brigadă

GHEORGHE HANN
tractorist

Volum de lucrări mare — PREȚ DE COST MIC

În anul 1957 S.M.T. Cobadin a realizat un mare volum de lucrări mecanizate. Astfel, față de planul de 370 hantri per tractor convențional au fost realizați cîte 517 hantri, adică cu 100 de hantri mai mult ca în anul trecut, cu 162 hantri mai mult ca în 1955 etc. În acest mod și productivitatea muncii a crescut. Pe cap de muncitor, față de 240 hantri planificați, s-au realizat 281 hantri. Totodată, **SALARIUL MEDIU pe cap de muncitor a atins cifra de 796 lei lunar.**

Datorită acestor realizări, îmi spunea zilele trecute contabilul șef, tov. Nic. Moscu, corelația între creșterea volumului și între creșterea productivității muncii și a salariului mediu pe anul în curs este de 117 la sută.

Lucrările agricole fiind făcute la vreme și potrivit cerințelor agrotehnicii, stațiunea a contribuit în mare măsură la obținerea unor recolte bogate pe terenurile lucrate de tractoriștii săi. La cultura grîului, bunăoară, gospodăria colectivă din Viișoara a obținut o producție medie de 1.560 kg la hectar, iar de pe o tarla de 140 ha s-a obținut 2.050 kg grîu la ha. La porumb, colectiviștii din Cobadin au recoltat în medie cîte 3.500 kg la ha.

Ceea ce este deosebit de interesant de subliniat e faptul că producțiile medii obținute au crescut an de an în unitățile deservite. De pildă, la grîu, gospodăria colectivă din Negrești a obținut în anul 1956 aproape 1.300 kg la ha, iar în 1957 aproape 1.500 kg la ha. La orz de toamnă colectiva din Viișoara a recoltat în medie în anul 1955 — 970 kg per ha, în 1956 — 1.200, iar în acest an 1.600 kg la ha.

Pentru colectivul de conducere, realizarea unui preț de cost cu mult sub cel planificat a fost în permanență un obiectiv de bază.

În acest an prețul de cost a fost redus cu 29.66 lei la hantru, obținîndu-se economii de aproape un milion de lei, în cea mai mare măsură la articolele 36 și 37, adică la consumul de carburanți-lubrifianți și la reparații.

Totodată S.M.T. Cobadin și-a încasat în prezent de 100 la sută atît drepturile cuvenite ca plată în natură (2.509,7 tone diverse produse) cît și în bani (aproape 400.000 lei).

Faptul că s-a reușit să se facă economii însemnate și să reducă prețul de cost, a permis acum stațiunii să creeze FONDUL ÎNTREPRINDERII, bani cu care se va putea în viitor îmbunătăți activitatea social-culturală din stațiune, acordarea de premii suplimentare etc.

Crește gradul de mecanizare a lucrărilor agricole

Înzestrată de către stat în fiecare an cu noi și moderne mașini agricole și cu tractoare universale, S. M. T. Cobadin a avut posibilitatea să contracteze și să execute un volum variat de lucrări mecanizate care, prin natura lor, îi scutesc pe colectiviști de munca manuală migăloasă și grea. Numai în ultima vreme, stațiunea a fost dotată cu 17 tractoare U.T.O.S., 4 semănători „Victoria", 2 combine de recoltat porumb, 2 pluguri pentru desfundat, un agregat de tuns oi, o moară cu ciocane, 4 remorci basculante etc. Bineînțeles că numărul mare de mașini agricole cu diverse întrebuințări de care dispune S.M.T.-ul a permis să se contracteze cu gospodăriile agricole colective un volum cît mai complex de lucrări.

Muncind cu vrednicie, harnicii tractoriști de la S.M.T. Cobadin au reușit ca anul acesta să contracteze și să execute un volum de lucrări de 60.942 hantri față de planul de 44.006 hantri.

Iată mai jos cum se prezintă dinamica mecanizării lucrărilor în ultimii cinci ani:

ANUL	ARĂTURI ha	SEMĂNAT ha	PRĂȘIT ha	RECOLTAT cu SEC. LEG. ha	RECOLTAT cu COMBINA ha
1953	9.210	2.361	423	932	290
1954	[illegible]	[illegible]	1.049	1.125	242
1955	[illegible]	[illegible]	1.376	1.195	1.847
1956	18.311	4.892	3.092	2.320	1.610
1957	20.684	5.128	[illegible]	2.580	2.494

În acest an S.M.T. Cobadin a contractat și executat un mare volum de lucrări și în alte sectoare de activitate ale gospodăriilor colective. Este vorba în primul rînd de sectorul zootehnic. Aci, mecanizatorii S.M.T.-ului au tocat și însilozat 5.297 tone nutreț, au tuns electromecanic peste 1.200 oi, au bătut cu ajutorul batozelor vechi — transformate — peste 50 de vagoane de porumb etc. De asemenea, mecanizatorii au selectat și condiționat peste 825 tone de semințe, au împrăștiat îngrășăminte chimice pe o suprafață de peste 100 ha. și au făcut diferite transporturi. Iar în sectorul legumicol au irigat 4 grădini de zarzavat în suprafață de 40 ha. Astfel, stațiunea a contribuit în mod simțitor la creșterea gradului de mecanizare în unitățile deservite.

Un OM de BAZĂ

Pe tovarășul inginer Vasile Marinescu, agronomul șef al S.M.T.-ului Cobadin, îl poți găsi foarte greu în stațiune. Mai de mult, îi împrumutasem o carte — mi se pare un manual cu privire la exploatarea mașinilor agricole de B. S. Sviricevschi. L-am așteptat într-o zi, de dimineața și pînă seara, ca să mi-o restituie. Dar văzînd că întîrzie peste miezul nopții, m-am dus la culcare, sperînd că a doua zi dimineața voi da de el neapărat. Cînd m-am înființat însă la birourile stațiunii, secretara mi-a spus:

— Ohoo! să fii sănătos dumneata! De cînd a plecat pe teren tov. inginer!

— Bine, dar abia e 7 și jumătate!

— Dînsul pornește mai întotdeauna cînd încă n-a răsărit soarele, mi-a spus cu vădită mîndrie secretara.

Într-adevăr, de la 15 martie 1949 și pînă în prezent, mai bine din jumătate din timp, inginerul Vasile Marinescu și l-a petrecut numai și numai la brigăzi, pe teren, la gospodăriile colective deservite de stațiune.

...Așa a muncit permanent agronomul șef al S.M.T.-ului Cobadin timp de peste 8 ani de zile. Nu-i de mirare că azi nu e colectivist în comunele Ciocîrlia de Jos, Osmancea, Cobadin sau Negrești care să nu-l cunoască bine. În cîte case de țărani muncitori nu a poposit inginerul Marinescu înainte de colectivizarea regiunii Constanța, pentru a sta de vorbă cu oamenii, pentru a le arăta avantajele muncii în comun, folosind mașinile și tractoarele S.M.T.-ului! Cîte sute de km. n-a străbătut el pe jos, pe arșița sau pe sloată, pentru a merge de la un sat la altul, acolo unde treburile o cereau! De cîte sute de ori nu a luat parte chiar la adunări ale colectiviștilor, în care se dezbăteau probleme legate de dezvoltarea vreunui sector, de reorganizarea vreunei brigăzi, de desțelenirea vreunui lac!

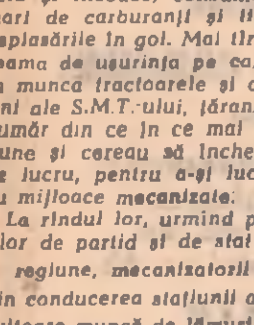
Cu cîteva zile în urmă pe inginerul Marinescu l-am întîlnit zorind către un sat. Mergea pe jos, deși stațiunea are destule mijloace de transport. L-am întrebat de ce nu folosește vreun autocamion, iar el mi-a răspuns rîzînd:

— Acum merg la colectiva din Conacu. E încă drum rău. Și mi-e că autocamionul ar intra în vreo hîrtoapă. Colectiva tocmai urmează să întocmească planul de producție pe 1958. Și se poate să lipsim tocmai de la aceasta?

Firește, agronomul șef avea perfectă dreptate. Dacă fiecare inginer șef din S.M.T.-urile noastre ar acorda atenția cuvenită sprijinirii gospodăriilor colective la întocmirea planurilor anuale de producție, chibzuind împreună cu colectiviștii cum trebuie organizate brigăzile și cum trebuie să fie repartizat utilajul, fără îndoială că rezultatele ar fi din ce în ce mai bune.

Într-un album, inginerul Marinescu păstrează o mulțime de fotografii și scrisori. Sînt fotografii făcute la fața locului, în colective, acolo unde oamenii au vrut să fie alături de el, socotindu-l unul dintre cei mai devotați colaboratori ai lor; și sînt multe scrisori de mulțumire în urma recoltelor bogate și veniturilor mari pe care colectiviștii le-au dobîndit datorită sprijinului S.M.T.-ului. Cred că albumul este una din cele mai trainice mărturii ale muncii neprecupețite, una din mîndriile acestui om de bază al S.M.T.-ului Cobadin.

Buna organizare a muncii — cheia succeselor

Ca urmare a aplicării sistemului de salarizare și premiere îmbunătățit în acest an, noi am grupat cele 107 tractoare agricole ale stațiunii în 14 brigăzi.

Toate brigăzile noastre sînt acum permanentizate pe locul de producție. Acolo unde am avut posibilități (bineînțeles și cu sprijinul unităților respective), am creat cele mai prielnice condiții muncii brigăzilor, amenajînd cîte un mic atelier necesar executării reparațiilor ușoare la tractoare și mașini agricole. Permanentizarea brigăzilor ne-a permis ca legătura și colaborarea între brigada de cîmp a gospodăriei colective și brigada de tractoare a S.M.T.-ului să se întărească an de an. Acest lucru a devenit un factor hotărîtor în consolidarea gospodăriilor deservite, ne-a ajutat să devenim cu adevărat un organizator al producției agricole.

Pentru ca toate lucrările să fie executate bine și la timpul potrivit și a se obține recolte cît mai bogate la ha., noi am acordat o atenție deosebită atît pregătirii mașinilor înaintea campaniilor agricole cît și instruirii mecanizatorilor, pentru ca ei să știe a mînui și a întreține bine tractoarele și mașinile. Acest lucru a permis ca în timpul perioadelor de lucrări în cîmp să nu avem stagnări în procesul de producție, mașinile să funcționeze „ca ceasul", să nu pierdem timpul prielnic de lucru din cauza vreunor defecțiuni.

Mai trebuie să subliniem că noi acordăm toată atenția aprovizionării la timp a brigăzilor cu carburanți, lubrifianți și alimente. Asistența tehnică în cîmp este asigurată în primul rînd de către șefii brigăzilor și de către atelierul mobil. Legătura cu brigăzile din teren este ținută operativ prin dispecerul St. Manoliu.

E necesar să arăt că la baza succeselor obținute de stațiunea noastră în problema colaborării strînse cu unitățile deservite și atragerea țăranilor muncitori pe făgașul transformării socialiste a agriculturii a stat îndeplinirea planului de producție. Îmbinînd munca politică cu cea tehnico-organizatorică, S.M.T. Cobadin a reușit ca an de an, campanie de campanie să-și îndeplinească și să-și depășească planul de producție. Iată de altfel cum se prezintă îndeplinirea planului anual de producție (în hantri și procente) în ultimii cinci ani:

1953			1954			1955			1956			1957		
P.	R.	%	P.	R.	%	P.	R.	%	P	R	%	P.	R.	%
33.226	35.425	106	31.287	30.465	99	38.937	42.226	108	44.170	49.559	112	44.006	60.942	138

La obținerea acestor rezultate au contribuit fără îndoială și ședințele Statului S.M.T., care la noi se țin cu regularitate și în cadrul cărora se discută toate problemele pe care le ridică munca în teren.

Vorbind despre oameni, despre cadre, trebuie să menționăm că acum majoritatea tractoriștilor, șefilor de brigadă și pontatorilor-alimentatori sînt colectiviști sau fii ai acestora și lucrează de cîțiva ani neîntrerupt în cadrul gospodăriei din care fac parte. Bineînțeles că ei se străduiesc să facă numai lucrări de calitate superioară și la timp, pentru a contribui la ridicarea producției la ha. Putem pe drept cuvînt să ne mîndrim cu faptul că în acest an producția la grîu în raza noastră de activitate a crescut cu 4—600 kg. la porumb cu 3—400 kg. la hectar etc.

Fruntașii noștri din anul acesta, tractoriștii Butuc R. Nicolae, Hann Gheorghe, Stoian Eugen Grecu Constantin, Dade Ilie și Dan Petre, respectînd cu strictețe graficul de îngrijiri tehnice, AU EXECUTAT ÎNTRE 1.002—1.350 HANTRI, făcînd totodată mari economii la piese de schimb (între 10.334—61.071 lei). Brigăzile fruntașe sînt a VII-a și a IX-a, conduse de șefii de brigadă Pemi Abibula și Cerviș Marin, care lucrează la colectiva din Viișoara.

GH. ȚIBULEAC
directorul
S.M.T. Cobadin

Cîteva din „secretele" succesului

Pe tov. Radu Nedelcu, organizatorul de partid al S.M.T.-ului Cobadin, îl cunosc de multă vreme. Încă de pe cînd lucra în același post la o stațiune vecină, S.M.T. Chirnogeni. Dorind să aflu cît mai multe lucruri din „secretele" succeselor obținute de vrednicii mecanizatori de aici, am căutat să-l iscodesc aproape o seară întreagă.

— Nu-i nici un secret, mi-a spus tov. Nedelcu. Trebuie să precizez însă că, pe lîngă buna organizare a muncii, mecanizatorii din stațiunea noastră au folosit cu succes cele mai înaintate metode de lucru în exploatarea tractoarelor. Ne mîndrim că aici, la Cobadin, acum cîțiva ani în urmă a fost experimentată pentru prima oară la noi în țară METODA GRAFICULUI ORAR. Acum putem spune că această minunată metodă, prin aplicarea căreia randamentul muncii tractoarelor sporește mult, tractoriștilor le-a intrat „în sînge" și este aplicată de majoritatea dintre ei cu deosebit succes. Pe lîngă graficul orar, tractoriștii noștri folosesc pe scară largă cuplurile de mașini și diferite agregate complexe. Așa, de pildă, cu fiecare din cele 7 cupluri de 2 semănători IAR-511 se însămînțau zilnic cîte cel puțin 25—30 de ha. La semănat s-au mai folosit și agregatele complexe formate dintr-un cultivator, o semănătoare și patru cîmpuri de grapă. La recoltat, spre a grăbi lucrul și a folosi întreaga forță a tractorului, am alcătuit și 8 cupluri de cîte 2 secerători simple. Tot în scopul măririi randamentului tractoarelor, la 10 pluguri „Ilie Pintilie" s-a montat cea de a patra trupiță mare, cu ajutorul căreia normele de lucru sînt zilnic depășite cu cel puțin 33 la sută. Dacă la toate acestea mai adăugăm și faptul că normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice este aplicat de tractoriști cu strictețe, se poate lesne afla „secretul" marilor succese obținute de stațiunea noastră.

...Am aflat mai apoi că un rol important în îndeplinirea sarcinilor de producție l-a avut întrecerea socialistă organizată individual și pe brigăzi. Comitetul de întreprindere înmînează aci decadal drapelul zburător de tractorist și brigadă fruntașă, iar gazeta de perete și foaia volantă analizează realizările și lipsurile brigăzilor. Fruntașii sînt popularizați și la panoul de onoare.

Pe scurt

● 95 de tractoriști de la S.M.T. Cobadin sînt crescuți în stațiune. Toți tractoriștii, pontatorii-alimentatori și șefii de brigadă sînt din raza de activitate a stațiunii și lucrează în gospodăriile colective de care aparțin.

● Ca urmare a ridicării nivelului lor tehnico-profesional, mulți mecanizatori de la S.M.T. Cobadin au fost ridicați în munci de răspundere în decursul anilor. Cîteva exemple: fostul tractorist Ion Manolescu este azi organizator de partid la G.A.S. Negru Vodă, Ganea Petre, fost șef de brigadă, este acum mecanic șef la S.M.T. Adam Clisi. Șeful atelierului, Dumitru Aninaru, este provenit din rîndul tractoriștilor. Constantin Manoliu, fost șef de brigadă, este azi șef de atelier la S.M.T. „23 August".

● În anii 1955-1956-1957 peste 70 de salariați și-au construit case noi, peste 60 la sută din totalul salariaților au aparate de radio, mobilă și biciclete cumpărate prin comerțul de stat, în rate.

Pemi Abibula, UNUL DIN CEI MULȚI

Pe panoul de onoare din curtea S.M.T.-ului Cobadin, la loc de cinste, poate fi văzută de orice vizitator fotografia lui Pemi Abibula, șeful brigăzii a 7-a de tractoare, *brigadă fruntașă pe stațiune.*

Ani de-a rîndul pînă acum, acest vrednic mecanizator a dobîndit succese despre care s-a dus vestea în toată regiunea Constanța. Succesele brigăzii lui au fost și succesele gospodăriei colective „Vasile Roaită" din satul Viișoara, al cărui membru este. Căci de felul cum brigada condusă de Pemi Abibula a lucrat în fiecare an pe pămînturile colectivei a depins și bogăția recoltelor. Iar șeful de brigadă, învățînd necontenit nu numai cum să organizeze bine munca tractoriștilor, ci și cum să aplice agrotehnica, a devenit un fel de-al doilea agronom al colectivei. Întotdeauna, cu el s-au sfătuit tovarășii din conducerea gospodăriei colective dacă trebuie să se facă încă o arătură primăvara, în afară de cea de toamnă, pe tarlaua pe care urma să fie semănat porumb, sau dacă era suficient numai un cultivat.

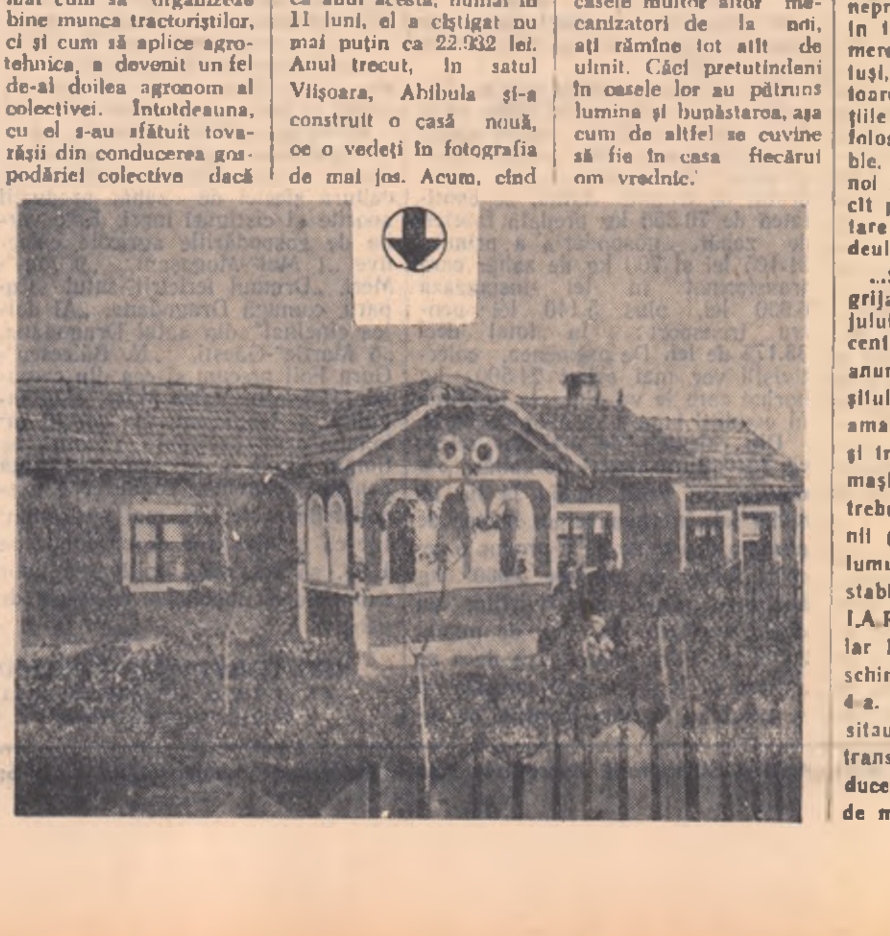
Despre felul cum muncesc mecanizatorii din brigada lui Abibula este destul de grăitor faptul că în acest an, de pildă, în loc de 8.048 hantri cît a avut planificat brigada lui a realizat 8.667 hantri.

Bine și cum s-au răsfrînt rezultatele muncii în viața lui Pemi Abibula? s-ar putea întreba cineva. Cum arată azi gospodăria acestui mecanizator, care odinioară a slugărit din greu prin ogrăzile moșierilor și chiaburilor?

În această privință, atotgrăitor este faptul că anul acesta, numai în 11 luni, el a cîștigat nu mai puțin ca 22.932 lei. Anul trecut, în satul Viișoara, Abibula și-a construit o casă nouă, ce o vedeți în fotografia de mai jos. Acum, cînd pășești în această casă te întîmpină ciripitul vesel al copiilor lui. Seara, în odăi ard becurile electrice. Din odaia cea mare răzbate o horă transmisă de aparatul de radio; nevasta lucrează la mașina de cusut; în ogradă se aude mugetul blînd al vacii și behăitul oilor. După ce-ai văzut toate acestea, Abibula nu te lasă însă să pleci, ci insistă să te cinstească cu o cană de vin din propria-i „cramă". Da, ați citit bine: cramă! Căci Abibula, în ograda-i mare, a plantat și un petic de vie.

Povestindu-i directorului S.M.T.-ului despre toate cele văzute acasă la Abibula, acesta mi-a spus rîzînd:

— Ehei, dacă ați avea timp să vizitați și casele multor altor mecanizatori de la noi, ați rămîne tot atît de uimit. Căci pretutindeni în casele lor au pătruns lumina și bunăstarea, așa cum de altfel se cuvine să fie în casa fiecărui om vrednic.

Mașini bine pregătite

— În ultimii ani, în timpul iernii, mi-a spus mecanicul șef, tov. ing. Dan Fetescu, noi executăm numai reparațiile generale sau capitale la motoarele și tractoarele cărora le vine rîndul, potrivit normativului de reparații. În restul anului — în afară de reparațiile planificate — noi înlăturăm numai defecțiunile ce se ivesc accidental, sau verificăm cu atenție în teren dacă este necesar să schimbăm unele organe de mașină sau repere importante care au suferit uzuri neprevăzute. Așa se explică faptul că în timpul iernii nu mai sîntem aglomerați ca acum 5—6 ani în urmă. Totuși, dat fiind numărul mare de tractoare al stațiunii și pentru ca reparațiile să fie de cea mai bună calitate, folosim metoda de lucru pe ansamble. În cadrul a 19 posturi de lucru noi ne împărțim munca în așa fel încît piesele să fie afluite de la demontare către montare, asemenea procedeului în bandă rulantă.

...Și în acest an, la S.M.T. Cobadin grija pentru buna pregătire a utilajului constituie una din preocupările centrale ale conducerii stațiunii. Ce anume s-a făcut pînă acum, către sfîrșitul lunii decembrie? Analizîndu-se amănunțit starea parcului de mașini și tractoare, s-a stabilit pentru fiecare mașină în parte gradul reparației ce trebuie să fie executată în timpul iernii (în funcție de starea ei și de volumul de hantri executați). Astfel, s-a stabilit să se repare 22 de tractoare I.A.R., 35 de tractoare K.D., 4 M.T.Z., iar la tractoarele U.T.O.S.-26 să se schimbe numai pinioanele vitezei a 4-a. O parte din tractoarele care necesitau reparații capitale au și fost transportate la centrele mecanice. Conducerea stațiunii a creat condiții bune de muncă tractoriștilor și mecanicilor mai ales datorită faptului că în ultimii ani atelierul a fost înzestrat cu o serie de noi mașini-unelte (strung, borștangă, banc pentru rodaj etc.). Ar fi fost bine dacă s-ar fi asigurat și piesele de schimb necesare. Dar la baza de aprovizionare nr. 9 lipsesc în prezent o serie de repere importante (garnituri de chiulasă, ax secundar, bolțuri, pinioane, cutii de viteză, tambur comandat și altele).

În unele anexe ale atelierului mecanic se repară însă în prezent și 279 de mașini agricole diverse. În fiecare din aceste ateliere anexe lucrările se execută pe baza unui plan grafic repartizat fiecărei echipe de lucru. Mai trebuie subliniat că fiecare din cele 19 posturi pe ansamble sînt încadrate cu oameni bine pregătiți din punct de vedere profesional, cu un simț înalt al răspunderii personale, doritori ca în campaniile agricole din 1958 mașinile și tractoarele S.M.T.-ului să funcționeze perfect în brazdă.

De aceea, n-am rămas deloc surprins cînd directorul stațiunii mi-a arătat în remize stocate 7 tractoare K.D., 4 I.A.R., 2 M.T.Z., și 17 U.T.O.S. care de pe acum erau reparate.

De asemenea, la atelierele anexe s-a terminat repararea a 18 pluguri, 13 semănători, 30 de grape și 20 de cultivatoare.

Pagină realizată de:
AL. RAICU
și I. LEȘEANU

Criza alianței atlantice

Sesiunea Consiliului N.A.T.O. de la Paris s-a încheiat. Rezultatele acestei sesiuni sînt concretizate în cele două documente oficiale care au fost date publicității după terminarea ei — o declarație de principii și un comunicat.

Dacă declarația de principii este concepută în cuvinte din cele mai alese și mai frumoase, care vorbesc de caracterul defensiv al N.A.T.O., de tratative, de dezarmare controlată și de pace, comunicatul în schimb dă peste cap toate aceste formulări, arătînd în chip vădit că diplomația americană, inspiratoarea și principala susținătoare a Pactului Atlanticului de Nord, este hotărîtă să continue și mai departe politica „războiului rece", politica înarmărilor.

Intr-adevăr, comunicatul sesiunii Consiliului N.A.T.O. anunță opiniei publice că statele europene care fac parte din alianța atlantică acceptă oferta Statelor Unite de a depozita în Europa arme atomice și de a instala rampe pentru lansarea de rachete cu rază de acțiune mijlocie. Comunicatul vorbește de asemenea despre o serie de noi măsuri de standardizare și integrare a armamentelor și armatelor vesteuropene sub controlul american.

E lesne de văzut, așa dar, că măsurile preconizate în comunicat vin în flagrantă contradicție cu principiile enunțate în declarația adoptată de sesiune.

O dată mai mult, diplomația americană și-a dezvăluit la Paris adevăratele ei intenții și i-a făcut pe partenerii săi din alianța atlantică să accepte politica ei „ de pe poziții de forță". Acceptarea aceasta însă n-a fost nici pe departe deplină, ea făcîndu-se numai cu anumite rezerve, și fiind numai o acceptare „în principiu", fără o aplicare imediată.

La Paris, aliații atlantici au manifestat — și aceasta se întîmplă pentru prima oară de cînd există N.A.T.O. — o pronunțată lipsă de încredere în conducerea americană. Cauzele acestei atitudini sînt cît se poate de firești. De unde pînă acum, bucurîndu-se de prestigiul celei mai mari puteri capitaliste, Statele Unite își impuneau lesne hotărîrile aliaților lor, astăzi cînd acest prestigiu a fost cumplit zguduit de rămînerea evidentă în urmă a S.U.A. față de Uniunea Sovietică în domeniul noilor realizări științifice și tehnice, partenerii au toate motivele să fie circumspecți, mai cu seamă că în respectivele țări se face tot mai puternic auzit glasul celor mulți, care nu sînt nicidecum dispuși să-și pună existența în primejdie de dragul politicii aventuriste americane.

Așa se face că la sesiunea Consiliului N.A.T.O. de la Paris obiectivele diplomației americane nu au fost realizate în întregime. Pentru a accepta proiectele militare concepute de Pentagon, șefii de guverne participanți la sesiunea de la Paris au găsit oportun să pună tot felul de condiții, să ceară noi promisiuni de ajutoare în dolari și de sprijin politic în combinațiile lor. Iar unii dintre ei au refuzat chiar fățiș să pună la dispoziție în țările lor baze pentru rachetele americane.

In orice caz, pentru punerea în practică a măsurilor preconizate, adică pentru amplasarea stocurilor de arme atomice și a rampelor de lansare a rachetelor, va fi nevoie, așa cum arată comunicatul final al sesiunii, să se ia alte hotărîri cu fiecare țară interesată în parte.

In desfășurarea lucrărilor sesiunii de la Paris a jucat un rol însemnat ecoul pe care l-au avut în opinia publică mesajele președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, pentru coexistență și colaborare pașnică. Ca urmare a acestui ecou, delegații europeni la sesiune, acordînd o mare atenție mesajelor lui N. A. Bulganin, au cerut Statelor Unite să accepte propunerea de a purta negocieri cu U.R.S.S. Și delegația americană s-a văzut nevoită să accepte înscrierea în comunicatul final a unor sugestii cu privire la organizarea de tratative cu Uniunea Sovietică.

După cum vedem, cercurile agresive americane nu au obținut la sesiunea Consiliului N.A.T.O. de la Paris tot ceea ce ar fi dorit ele să obțină.

Sesiunea de la Paris a scos în evidență toată slăbiciunea combinațiilor agresive, a arătat că pozițiile imperialiste devin tot mai șubrede. Totuși această sesiune nu a marcat nicidecum un pas spre pace. Blocul atlantic continuă să rămînă un primejdios instrument al „războiului rece", ceea ce impune popoarelor iubitoare de pace să și ascută și mai mult vigilența, pentru a feri omenirea de catastrofă.

În cîteva RÎNDURI

● După cum relatează corespondentul din New York al agenției „Associated Press", 12 democrați membri ai Camerei Reprezentanților a S.U.A. arată într-o declarație comună că guvernul american se opune neîntemeiat unor noi tratative cu Uniunea Sovietică. „Cerem, se spune în această declarație, ca secretarul de stat să adopte sincer, energic și neîntîrziat... o poziție comună pentru noi tratative cu Uniunea Sovietică".

● Generalul Limav, adjunct al șefului statului major al forțelor militare aeriene ale S.U.A., a declarat recent la Washington că dacă nu va interveni nici o schimbare în planurile S.U.A., atunci în anul 1959 S.U.A. vor rămîne în urma Uniunii Sovietice în toate domeniile înrudite cu aviația.

● Intre 11 și 19 decembrie au avut loc la Moscova tratative comerciale între reprezentanți ai guvernului U.R.S.S. și ai guvernului Republicii Siria. Tratativele s-au încheiat prin semnarea unui acord care prevede extinderea schimbului de mărfuri între cele două țări.

● In cadrul dezbaterilor care au avut loc în Adunarea Națională Franceză, primul ministru Gaillard a pus chestiunea încrederii, cerînd aprobarea proiectului de lege financiar prezentat de guvern. Acest proiect împuternicește guvernul să ia măsuri cu caracter de „austeritate", recurgînd la majorarea impozitelor și la împrumuturi de stat, precum și la măsuri drastice de economii prin reducerea diferitelor categorii de credite civile. Guvernul Gaillard a obținut votul de încredere.

● In anul 1958 va începe construirea celei mai puternice termocentrale din Bulgaria și din întreaga Peninsulă Balcanică — termocentrala „Marița-Est". Aceasta va avea o putere inițială de 300.000 kw, iar în viitor puterea ei va atinge 600.000 kw.

● In cadrul unui miting care a avut loc la Medan, capitala Sumatrei de Nord, generalul Nasution, șeful statului major al armatei indoneziene, a declarat că olandezii concentrează forțe armate în Irianul de Vest și în teritoriile din jurul Sumatrei de Nord. „Noi sîntem gata să luptăm pînă la victorie", a declarat generalul. El a chemat poporul indonezian „să fie unit și hotărît".

Notă

Secolul XX — sau Evul Mediu?

„De necrezut și totuși adevărat !". Iată o expresie ce se potrivește cum nu se poate mai bine în cazul actualelor persecuții clericale din Italia. Cîteva cazuri spicuite la întîmplare sînt grăitoare: Mauro Bellandi și Loriana Nunziati din Prato s-au trezit într-o bună zi acuzați în public de „concubinaj". Acuzația infamantă, lansată de preotul din localitate, se baza pe faptul că cei doi soți celebraseră căsătoria lor numai în fața ofițerului stării civile și nu și în fața altarului.

Bellandi, un vechi luptător din rezistență, nu s-a lăsat însă intimidat și a dat în judecată pe respectivul preot, procesul urmînd a fi judecat la 26 ianuarie 1958 la Curtea de Apel din Florența. Indirjiții susținători preotului l-au pîndit într-o noapte pe Bellandi și l-au maltratat crunt. In timpul cît s-a aflat în spital, cu o hemoragie cerebrală ce era să-l coste viața, s-au făcut și încercări pentru a-l despărți de soție.

Un alt preot, Don Venturino Ventura din Corte, a fost condamnat la 4 luni închisoare și 20.000 de lire amendă pentru că împreună cu alți cinci complici s-au făcut vinovați de lapidare în public (au aruncat cu sticle goale și pietre în doi soți din localitate). Motivul? Același ca și în cazul de mai sus, respectiv învinuirea de concubinaj pentru că nu s-au prezentat în fața preotului.

In orașul Bologna, un taxator de tramvai — Dante Gamberini — discuta cu unul din tovarășii săi de muncă despre conferința pe care un preot urma s-o țină a doua zi la depoul de tramvaie, intitulată: „Există oare dumnezeu ?" Dante Gamberini a exclamat: „Nu cred că există și apoi, chiar dacă ar exista nu mă interesează".

Patru pasageri se aflau în clipa aceea în tramvai. Unul din ei a trimis o scrisoare anonimă către un ziar, dînd și numărul matricol al taxatorului. Ziarul a publicat scrisoarea, poliția a întreprins imediat cercetări și Gamberini a fost dat în judecată, acuzat fiind de... „lipsă de respect față de domnul".

La rîndul ei, Societatea de tramvaie l-a amendat cu 200 de lire și l-a avertizat că în cazul cînd va fi condamnat, îi va desface contractul de muncă.

...Aceste nemaipomenite cazuri de persecuție clericală nu s-au petrecut după cum ați bănui în Evul Mediu, ci în Italia anului 1957, în plin secol al XX-lea, secolul erei atomice.

L. S.

Din UNIUNEA SOVIETICA

Colhozul își schimbă înfățișarea

I. SOKOLOV

In ultimii ani colhozul „Porunca lui Lenin" din regiunea Zaporojie, R.S.S. Ucraineană, a obținut însemnate succese în producție. Dezvoltarea gospodăriei a fost însoțită de o simțitoare creștere a veniturilor, care se ridică acum la aproape 5,5 milioane ruble pe an.

In aceste condiții comitetul de conducere al colhozului a pornit mari lucrări de construcție. S-a hotărît să se construiască un palat cultural, o școală, un stadion înzestrat cu diferite instalații pentru practicarea sportului, cum și un mare număr de case de locuit.

De la bun început însă colhoznicii s-au izbit de o seamă de greutăți. Astfel, colhozul nu avea suficiente materiale de construcție. Pentru a face față necesităților, s-a hotărît să se organizeze producția de materiale de construcție. Descoperindu-se pe teritoriul colhozului zăcăminte de argilă bună pentru producția de cărămidă refractară și de țiglă, colhozul a construit o fabrică de cărămizi și o fabrică de țigle. S-a construit de asemenea un atelier de tîmplărie. Campania de construcții putea începe.

Anul trecut colhozul a alocat pentru lucrările de construcție 1,5 milioane ruble. Totodată suma rămasă disponibilă din investițiile făcute pentru construirea celor două fabrici, sumă care depășea un milion de ruble, s-a dat cu împrumut colhoznicilor, pe termen de cinci ani, pentru construirea de locuințe.

In acest an s-au alocat pentru construcțiile din colhoz peste 1,5 milioane ruble. In afară de aceasta, colhozul a primit un împrumut de la stat, în valoare de un milion ruble, pentru construcția de locuințe.

Volumul lucrărilor fiind mare, comitetul de conducere al colhozului a invitat specialiști pentru întocmirea proiectelor necesare. Proiectele au fost discutate în adunarea generală a membrilor colhozului, cu care prilej colhoznicii au făcut diferite propuneri. S-a prevăzut, de pildă, să se construiască case frumoase și confortabile, să se amenajeze conducte de apă, să se planteze pomi și arbori decorativi de-a lungul ulițelor, să se facă trotuare asfaltate.

Pentru realizarea planului de construcții s-au constituit trei brigăzi de construcție, alcătuite din colhoznici specialiști în materie și din tinerii localnici absolvenți ai școlii tehnice de construcții din Zaporojie. Brigăzii întîia i s-a repartizat palatul cultural, școala, stadionul. Brigada a doua a fost însărcinată cu construirea caselor de locuit, iar brigada a treia, cu construirea localurilor de producție.

Acum lucrările de construcție se desfășoară din plin. Palatul cultural, cu o sală de spectacole cu 500 locuri, a și fost terminat. De curînd au fost date în folosință o nouă cantină, un bufet, o brutărie și diferite ateliere pentru deservirea populației.

Dintre clădirile administrative, în afară de localul comitetului de conducere al colhozului, în curs de construcție, se va construi o clădire de dimensiuni mari, unde își vor avea sediul sovietul sătesc, un magazin universal, oficiul poștal, casa de economii și stația de radioamplificare.

In sat se vor amenaja 12 străzi noi, o piață și un mare parc. Străzile vor fi drepte și largi. Casele noi cuprind de regulă un singur apartament, compus din 2, 3 și 4 camere. Toate lucrările de construire a locuințelor vor fi terminate în anul 1959.

După pilda colhozului „Porunca lui Lenin", au început să și reorganizeze sediile centrale și alte colhozuri din regiunea Zaporojie.

A împlinit 148 de ani

Pînă acum doi ani, mulți au auzit despre bătrînul colhoznic Mahmud Eivazov, care la vîrsta de 147 de ani a vizitat Expoziția Agricolă Unională din Moscova.

In anul următor, ziarele, revistele, posturile de radio, au relatat că, apreciind activitatea minunatului muntean, guvernul sovietic l-a decorat cu ordinul Steaua Roșie în legătură cu împlinirea a 148 de ani de viață.

Cum trăiește în prezent Mahmud Eivazov?

Deși în vîrstă de aproape 150 ani, el ia parte la strînsul recoltelor. Ca membru de onoare al festivalului pe raion, Eivazov a transmis un salut fierbinte participanților la Festivalul de la Moscova prin solii tineretului din Republica sa. Pe delegați i-au interesat amănuntele despre viața acestui admirabil fiu al munților, au vrut să afle „secretul" bătrîneții lui înaintate.

„Recoltele eivazoviene" ale brigăzii de plugari condusă de cel mai bătrîn muntean au fost cele mai bune din regiune în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Cunoscuții ciobani Mali Melikov și Gamzev Pașaev, strănepoți ai lui Mahmud Eivazov, îi datorează mult străbunicului lor, care i-a învățat să determine cu precizie timpul de coacere și oțelire a ierburilor, să cunoască „caracterul" fiecărei oi. Gîndurile lui Mahmud sînt pătrunse de curaj și încredere în om.

„Natura mi-a devenit prietenă, însă nu de la primul contact cu aceasta, a spus el. Ea își dăruiește iubirea sa omului numai dacă se convinge că el nu este mai slab decît natura".

Acest om care a cunoscut multe în viața sa urăște mai mult decît orice pe lume lenevia. „Lenea este un vierme, spune el, cald ca o pătură de lînă, și gingaș ca o fată tînără. Acel care a căzut în mrejele acestui vierme este un om pierdut. Lenea îl obișnuiește pe om cu căldura patului și îl lipsește de apărare. Și pe un asemenea om nimeni nu-l poate iubi cu adevărat. Eu încă n-am văzut un om care, căzut în mrejele lenei, să fi trăit mult și cu folos. Numai acela trăiește mult care muncește mult".

NEGRU pe ALB

In Java de Est autoritățile indoneziene au preluat controlul asupra plantațiilor de zahăr olandeze.

Cu zahărul, cum e firesc,
Azi băștinașii se-ndulcesc.
Cît despre olandezi — e clar:
Constată-acum că e... amar.

Cu prilejul unei anchete în rîndurile populației din R. F. Germană, 74 la sută din persoanele întrebate s-au pronunțat împotriva creării de baze pentru rachete pe teritoriul R.F.G.

Aflînd avizul tuturor,
Constată cel ce se-narmează
Că pentru baze dumnealor
Nu au aicea nici o... bază.

Din experiența anului agricol 1956-1957 în raionul Găești

Cîteva învățăminte cu privire la cultura sfeclei de zahăr în gospodăriile colective

● Unde duce neîngrijirea la timp a culturilor
● Un hectar cu sfeclă = 8.290 lei venit. Un hectar cu porumb = 3.450 lei

In gospodăriile agricole colective din raionul nostru, cultura sfeclei de zahăr este puțin răspîndită. Unii colectiviști arată că această plantă este nerentabilă deoarece dă producții mici și că nu merită să-și bată capul cu ea. Această părere este greșită și s-a născut nu din cauză că în raion nu sînt condiții naturale prielnice sfeclei de zahăr, ci datorită nerespectării principalelor reguli agrotehnice cerute de această plantă.

Să luăm bunăoară, cazul gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Jugureni. După multe nopți pierdute și coli întregi de hîrtie umplute cu calcule asupra rentabilității culturii sfeclei de zahăr, tehnicienii de la raion și cei de la fabrica de zahăr Chitila — ajutați de organizația de bază din gospodărie — au izbutit să-i convingă pe colectiviști să introducă în planul de cultură și această plantă tehnică. Astfel, pe data de 21 martie 1957, s-a pornit la semănatul unei suprafețe de 4 ha cu sfeclă de zahăr, într-un teren pe care fusese făcut ogor de toamnă. Sfeclei nu i s-a putut însă asigura un teren de calitate bună, îngrășat din toamnă cu gunoi de grajd, deoarece cultura a fost introdusă în plan primăvara. Insămînțarea a fost făcută cu mașina, sub supravegherea tehnicianului comunal Dan Sotir și a agentului de cultura sfeclei din comună. Pentru a se cunoaște rîndurile, s-a amestecat în sămînța de sfeclă orz de primăvară. Răsăritul plantelor a început pe ziua de 4 aprilie, cînd cultura a fost dată în primirea a 4 echipe.

La îngrijirea culturii însă, lucrurile n-au mai mers la fel de bine. Ca lucrări de întreținere au fost executate răritul și trei prașile manuale. La prima prașilă, au fost aplicate și îngrășăminte chimice (50 kg azotat de amoniu și 150 kg superfosfat la ha). S-a neglijat însă să se execute și buchetatul, ceea ce a îngreunat mult răritul și chiar prașilele. Echipa a patra a întîrziat răritul pe o porțiune de 0.25 ha ceea ce a făcut ca producția de pe această suprafață să fie cu mult sub media realizată la hectar. In plus, echipele a treia și a patra au executat cu foarte mare întîrziere atît prașila a doua cît și a treia. Rezultatul? Recolta medie pe terenul lucrat de aceste două echipe a fost cu peste 5.000 de kg la ha mai mică decît aceea a echipei întîia (condusă de O. Dumitrache, secretarul organizației de bază din gospodărie), unde lucrările de întreținere au fost aplicate la timp și în bune condiții agrotehnice.

La recoltare, s-a mai produs un fapt care a dus de asemenea, la scăderea producției. Din cauza unei defecțiuni a camionului gospodăriei, sfecla a fost lăsată pe cîmp 12 zile ceea ce a făcut să se piardă o mare cantitate din recoltă. In felul acesta, în loc de o producție totală evaluată la 80 de tone, au fost realizate numai 70.350 de kg, adică în medie 17.587 kg la ha. Greutatea medie a unei sfecle a fost în jur de 400 de g, datorită în mare măsură și faptului că nu s-a executat buchetatul și răritul în bune condiții.

Cu toate că producția medie obținută a fost sub posibilitățile existente ale gospodăriei, totuși cultura sfeclei a adus anul acesta colectiviștilor din Jugureni un cîștig destul de frumos. Astfel, pe cantitatea de 70.350 kg predată fabricii de zahăr, gospodăria a primit: 21.105 lei și 700 kg de zahăr care transformat în lei însumează 6.930 lei, plus 5.140 lei pentru transport; în total deci 33.175 de lei. De asemenea, colectiviștii vor mai primi 24.500 kg borhot care le va ajuta la hrănirea în condiții bune a vacilor de lapte.

Din calculele de mai sus reiese că, la cultura sfeclei de zahăr s-a obținut un venit mediu la ha de 8.290 lei, în timp ce un hectar de porumb (cu toate că a produs o recoltă bună, de aproape 3.000 kg boabe), le-a adus colectiviștilor un cîștig, evaluat în lei, de numai 3.450 lei. Fără îndoială că dacă se aplicau și îngrășăminte naturale și se executau la timp lucrările de întreținere, producția totală la sfeclă ar fi putut atinge chiar 12 vagoane, adică un venit mediu la ha de 14.000 lei.

Colectiviștilor din Jugureni le-a folosit mult experiența pe care au căpătat-o în acest an la cultura sfeclei de zahăr. Ei au hotărît ca în anul viitor să mărească simțitor suprafața cultivată cu această valoroasă plantă și să aplice în mai mare măsură o agrotehnică corespunzătoare. De altfel terenul unde va fi însămînțată sfecla a fost bine ales din toamnă, ogorit și îngrășat cu gunoi de grajd.

Vreau să arăt în încheiere, că și alte gospodării colective din raionul nostru au posibilitatea să obțină la cultura sfeclei de zahăr producții sporite și cîștiguri mari. Este vorba de gospodăriile agricole colective „1 Mai"-Mogoșani, „9 Mai"-Meri, „Drumul fericirii"-satul Cuparu, comuna Dragodana, „Al doilea cincinal" din satul Dragodana, „6 Martie"-Găești, „N. Bălcescu"-Gura Foii precum și cea din comuna Mătăsaru, Valea Mare. Noi, inginerii și tehnicienii din cadrul raionului vom desfășura acum pe timpul iernii o activitate susținută pentru a convinge conducerile gospodăriilor colective mai sus amintite ca în planurile de producție pe 1958, să prevadă cultivarea unor suprafețe cît mai mari cu sfeclă de zahăr.

ING. CONSTANTIN IONESCU
de la secția agricolă raională Găești, regiunea Pitești

Buletin METEOROLOGIC

pentru zilele de 25, 26 și 27 decembrie

Vremea în încălzire, însă cu nopți friguroase, mai ales la începutul intervalului. Dimineața și seara ceață. Cer schimbător mai mult acoperit în jumătatea de vest a țării, unde vor cădea precipitații locale de zăpadă. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura aerului în creștere. Minimele vor oscila între minus 10 și plus 3 grade, iar maximele între minus 4 și plus 8 grade. Grosimea stratului de zăpadă care acoperă solul în scădere ușoară, în jumătatea de sud a țării. In vest, solul, va continua să rămînă în general descoperit.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".